

שְׁרִיבֵי אֶזְרָא

משיעוריו השבועיים של
הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

פרשת

תולדות

תשפ"ד

334

תוכן

שיעורים

3 שיעור שנמסר בליל שני אור לכ"ט מרחשון תולדות לאחר תפלת מעריב

3 שיעור שנמסר בליל שלישי אור לא' ר"ח כסלו תולדות לאחר תפלת מעריב

6 שיעור שנמסר ביום רביעי חיי שרה כד חשון

17 שיעור שנמסר ביום רביעי נח ג חשון לאנ"ש מאשדוד

46 שיעורי שב"ק פרשת חיי שרה תשפ"ד

48 **והתקדשתם:** אדם יכול לבטל את התאוה לגמרי

51 **הפרשה:** יצחק - הוא היהודי הראשון בעולם

מורינו הרב מוצאי שבת האחרון

נכתב ונערך

על ידי

בוגר

שעל ידי

השיעורים באדיבות קו בית המדרש של מורנו הרב שליט"א
02-5825820

***9148**
הקו של ברסלב

הקו המאחד ביותר
להתחדשות והתרעננות שלא היו מעולם

דעם רעבינס' ליי: The Rebbe's line
אור"ב: 18.456.400007 || אירופה: 4433.03900474

ארץ ישראל: 02.800.8.800 || אוקראינה: 9.4710.5602 (98)

שועזרים

שעור שנמסר בליל שני אור לב"ט מרחשון תולדות לאחד תפלת מעריב

עֲשָׂרִים קִילוּמֶטֶר צְפוּנָה
מַחִיפָּה, וְטִיל מַעֲזָה לְדָלִית אֶל-
כַּרְמֵל שְׁלוֹשִׁים קִילוּמֶטֶר דְּרוּמָה
מַחִיפָּה, לְיַד זְכוּרֹן יַעֲקֹב. וְאַתְמוֹל
נִהְרַג בֶּן אָדָם מֵהַטִּיל שֶׁל
הַחֲזִבְאֵלָּה בִּשְׁם (יַעֲקֹב) [שְׁלוֹם עַבְדֵי],
הָכִי צָדִיק עֹבֵד בַּחֲבֵרַת חֲשָׁמֶל
מִטְּבָרְיָה, כְּלָנוּ הֵיינוּ בְלוּיָה שְׁלוֹ.
וְנִהְרָגִים כָּל יוֹם חֲמֵשֶׁה בַּחוּרִים
חֲבָרִים פּוֹעֲלִים, גַּם מֵהַחֲזִבְאֵלָּה
וְגַם מֵהַחֲמָאָס.

וְלִבְנֵי שׁוּלְצַן [מְנַצֵּר גְּרַמְנֵי] אֹמֵר
שֶׁלֹּא לָתֵת לָהֶם שׁוֹם
הַפּוֹגָה, כִּי בַשְּׁנֵיָה אַחַת הֵם
יִמְלֵאוּ אֶת כָּל הַמְּלָאִי, וְאַזְ יִגִיעוּ
טִילִים לִירוּשָׁלַיִם. בֵּינְתִים עוֹד
לֹא מִגִיעַ שׁוֹם טִיל לִירוּשָׁלַיִם,
וְאֵין אֲזַעֲקוֹת בִּירוּשָׁלַיִם,
יְרוּשָׁלַיִם זֶה הָכִי רַחוּקָה גַם
מֵהַחֲמָאָס גַּם מֵהַחֲזִבְאֵלָּה,
הַמְּקוֹם הָכִי בְטוֹחַ בְּעוֹלָם זֶה
יְרוּשָׁלַיִם. יוֹתֵר מְגַרְמָנֵיָה יוֹתֵר

בְּלִיל שֶׁבֶת הָיָה חֲמֵשֶׁה הַרוּגִים,
הַשָּׂאָר פְּצוּעַ קָשָׁה. וְעוֹד
אַרְבָּעָה פְּצוּעִים בְּדוּכָב, בְּגִלְלִי
הַעֲלִיוֹן. הַכֹּל בְּגִלְלִי שְׁעֵדִין לֹא
הוֹלְכִים לְגַמְרֵי בְצַנִיעוֹת, הַכֹּל
תְּלוּי רַק בְּבָנוֹת. בְּרַגַע שֶׁהַבָּנוֹת
תִּלְכְּנָה עִם כַּפְתוֹר סָגוּר, וְעַם
שֶׁמְלָה עַד הַעֲקֹב, יִפְסִיקוּ לְהַהֲרֵג
חִילִים, וּבְרַגַע שֶׁיִשְׁבְּרוּ אֶת כָּל
הַשְּׂיוּמִי וְלֹא יִשָּׂאָר שׁוֹם שְׂיוּמִי,
וְאִף אֶחָד לֹא יִרְאֶה תְּמוֹנוֹת
תּוֹעֵבָה - כִּי אַחֲרֵת הוּא לֹא יֵצֵא
מֵהַגִּיהֵנִם לְעוֹלָם וְעַד - מִיַּד תְּבוּא
הַגְּאֵלָה הַשְּׁלָמָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ
אָמֵן!

**שעור שנמסר בליל
שְׁלוֹשִׁי אור לא' - ראש
הַדָּשׁ בְּסֵלּוֹ תוֹלְדוֹת
לאחד תפלת מעריב**

עֲבָשׁוּ הִגִיעַ טִיל לְקָרִית בְּיֵאֱלִיק

מלוס אנג'לס.

שָׁם עֲכָשׁוּ נִהְרַג [בארצות הברית]
 יהודי בשם קסלר, יהודי
 הכי צדיק, הוא הלך עם דגל
 ישראל קבל מכה ממפגין אחד
 פרו פלסטיני. והוא [אותו מפגין שרצח]
 קרא למשטרה תבואו תראו לא
 עשיתי כלום, אני עוד הזמנתי
 אותכם שתראו מסכן נפל קבל
 מכה בראש בנפילה. המשטרה
 האמינה לו, למרות שיש מיליון
 עדים שהוא הרג אותו. קרא
 למשטרה, עכשו הוא משהרר,
 הוא מסתובב חפשי חפשי, צוחק
 על כלם, על כלנו גם כן, גם על
 שובו בנים הוא צוחק.

הכל תלוי אך ורק בבנות
 שהולכות בצניעות, ואז
 המלחמה תפסק לגמרי. כל יום
 שהמלחמה נמשכת, נהרגים עוד
 חמשה, עוד חמשה, עוד עשרה,
 כבר הגיעו לחמשים הרוגים
 מתחלת המלחמה.

אלף חמש מאות הרוגים במסבה
 הנפלאה "נובה", כלם רצו
 לקיים "ושמחת בחגך" וזה
 התוצאות. כל הפכישים הרוגים,
 זק"א לא יכול להגיע, ולא מגן

דוד כי כל הפכישים היו סגורים
 באלף הרוגים. שלוש [מאות] בתוך
 המסבה, כל שניה זה שלושים
 הרוגים, חמש שניות זה מאה
 חמשים הרוגים. עשר שניות זה
 שלוש מאות הרוגים.

ולא היה שום רובים בקבוצים
 לא בנשקיה ולא לאנשים
 פרטיים, רק כמה אקדחים וחמש
 עשרה פדורים, עם זה הצליחו
 [להרג את המתקבלים]. אחרת היה מגיע
 לעשר אלף הרוגים. עכשו אנחנו
 כבר בעשר אלף [פגועים מהמלחמה];
 שבע וחצי אלף פצועים, אלף
 חמש מאות הרוגים - תשע אלף.
 [בנוסף לזה] מאתיים ארבעים
 חטופים, אומרים שעוד שמונה
 ימים יתחילו כבר להחזיר אותם,
 הלואי זה יהיה אמת. ועוד מאה
 נעדרים, זה עוד תשע וחצי אלף,
 וכלם היו צריכים להיות בעצם
 הרוגים, בנס הם לא הרוגים!

אב לאלף חמש מאות הרוגים זה
 מספיק! זה כזה שואה לא
 היתה מקום המדינה! מארבעים
 ושמונה [1948] לא היה כזה אסון.
 אפלו שהיה אלף חמש מאות
 הרוגים במלחמת השחרור, אבל
 זה התפרסם לשנה וחצי, פה זה

ביום אחד, בשעה אחת, בדקה אחת. וכלם נרדמו במצבים שחטו את כלם, תוך שניות כבשו את כל המצבים, את כל הקבוצים כבשו תוך שעה, אחרי זה לשחרר אותם מתו עוד שלוש מאות חילים.¹ ה'יה שם חיל אחד ה'יה עוצר את הכל, אם לא, היו מתים עוד שלוש מאות, ועוד שלוש מאות ועוד שלוש מאות, אסף חמש מאות.

הכל זה רק תלוי בצניעות של

הבנות, שהם תלכנה כלם עם שמלות ארכות עד הקרסל, תסגר כפתורים, לא להרים שרולים, אז לא ימות שום חיל! ולשבר את השיומי ברגע הזה! כל הבנים והבנות מי [שיש לו] שיומי שינתץ את זה עכשו! כי כל רגע שעוד לא מנתצים את זה אז המלחמה נמשכת! שכלם ישברו את השיומי אז המלחמה תפסק! ותבוא הגאלה השלמה במהרה בימינו אמן!

מראי מקומות והערות

מראי מקומות והערות

¹ [אולי הכוונה, שבכל מקום שניצלו, זה לא היה בדרך הטבע, אלא]

שיעור שנמסר ביום רביעי חיי שרה כד חשון

אהבה היה לו לאבא, [ואמר לו: תלך] רק לבית אבי, רק מולדתי, והכל הפוך, תמיד הפוך, תמיד הפוך, ה' אומר לאברהם 'לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך', והוא אומר לו: תעזוב את אבא, תעזוב את אבא שלך, כלומר תעזוב אותם. הוא אומר: לא, הם כולם עשו תשובה, כתוב בזהר בפרשת (אמור) [בהר] ². אברהם אומר אני רק רוצה את אבא שלי, אני לא אוותר על אבא שלי, רק בית אבי,

אלי עזרעבד אברהם [היה נראה בעיניו, בשעה ששלח אותו אברהם לחרון להביא אישה לבנו יצחק, ש] אברהם עושה הכל הפוך, הכל הפוך הפוך, מה שה' אומר לו הוא עושה הפוך, עושה הכל הפוך, ה' אומר לו: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך" (בראשית יב, א), תעזוב את אבא שלך, מספיק אבא, לא צריך אבא. אבל אברהם אמר [לאליעזר]: אני כן רוצה אבא, רק אבא, אני לא מוותר על אבא, רואים איזה

מראי מקומות והערות

אלהיהם תשרפון באש. ולא עוד אלא דלאבוי תרח אהדר בתיבתא, ואעיל ליה ולאמיה, ולכל מארי דהווא דרא בגו עדן. והכי אתלבן בנורא ככספא, דאיהי מוניי טא דמלקא, ושקר לה בעופרת, אעיל ליה בנורא, ונפק העופרת לבר, ישמעאל. ובגין דא נפק, מצחק בעבודה זרה. ואשתאר אדם מלבן, והאי איהו שניי השם. דכד אתגלגל אדם, בעי למעבד ליה שניי השם, שניי מקום, ושניי מעשה.

[תרגום: במה? משום שקדש שמו יתברך ברבים ונכנס לאש לשרף את עצמו, למים בו (דברים ז) פסילי אלהיהם תשרפון באש, ולא עוד, אלא שאת אבוי תרח החזיר בתשובה, והכניס אותו ואת אמו ואת כל פרנסי אותו דוד למו עדן, וכך התלבן באש ככסף, שהיא מטבצ המלך, וזוהי אותה בעפרת, הכניס אותה לאש, ויצאה העפרת החוצה, ישמעאל. ולפיכך יצא מצחק בעבודה זרה. ונשא אדם מלבן, וזוהי שניי השם. שכתמתגלגל אדם, צריך לעשות לו שניי השם, שניי מקום, ושניי מעשה.]

² זוהר ח"ג, בהר, דף קיא, ע"ב

ובגין דא, חובק דאדם עבר, על (בראשית ב) ויצו יי אלהים, ואוקמוה, אין צו אלא עבודה זרה, אעבר עליה, ארפיב ליה בטפת תרח, דביה רתח לקודשא בריה הוא, דעבר על צו מעבודה זרה. הדר בתיבתא, ותבר עזלמין דעבודה זרה, וכל מזוני דיליה. הוא תקון במה דחב, ותבר חובא, ובניינא בישא דבנה, ואמליד ליה לקודשא בריה הוא ושכינתיה. על עזלמא.

[תרגום: ומושם זה החטא שאדם עבר על (בראשית ב) ויצו ה' אלהים, ופרשה אין צו אלא עבודה זרה, עבר עליו, הרפיב אותו בטפת תרח, שבו הרגיו את הקדוש ברוך הוא, שעבר על צו מעבודה זרה. חזר בתשובה, ושבר צלמי עבודה זרה וכל מזונו. הוא תקון במה שחטא, ושבר את החטא ואת הנפנו הרע שבנה, והמליד את הקדוש ברוך הוא ושכינתו על העולם.]

במאי. בגין דקדיש שמייה יתברך ברבים, ועאל בנורא לאתקרא גרמיה. למיים ביה (דברים ז) פסילי

ורק מולדתי.

אומר הזהר בבהר שברגע שאברהם יצא מכבשן האש כולם עשו תשובה, כולם בלי יוצא מהכלל, אבא שלו, אמא שלו, אחים שלו, הרן עשה תשובה, כולם עשו תשובה, לא נשאר אחד שלא עשה תשובה, כולם עשו תשובה, וכולם הלכו לנמרוד, ואמרו: נמרוד, תזיז את השמש.

כי במוצאי שבת שעבר מישוהו הזיז את השמש, (עברו משעון קיין לשעות חורף), אני לא יודע מי הזיז את זה, כי השקיעה הייתה תמיד בשש, פתאום נהיה בחמש, אני לא יכול ככה להסתדר, אני לא מסתדר, פתאום מנחה בחמש במקום בשש, היה שש, היה הכל בסדר, למה להזיז את השמש, למה למה... נכון להלל היו 30

תלמידים שיכולים להזיז את השמש³, אבל הם לא הזיזו, לא עשו משש חמש, פה מישוהו עשה משש חמש, אני צריך לדעת מי זה, אנחנו נעשה ועדת חקירה, אחרי מעריב יהיה ועדת חקירה.

אבל אברהם אומר לנמרוד בוא תזיז את השמש, אדרבה, אני מוכן להאמין בך, אם אתה בראת את השמש נפלא, בוא תזיז אותה טיפליה, טיפליה, מילימטר. נמרוד אומר לו: חוצפן שכמוך, כזה חוצפן עוד לא היה מבריאת העולם, אתה לא מאמין לי, לקח תפס אותו זרק אותו לתוך האש, לתוך האש! והאש לא שורפת, אברהם יצא שבור, אברהם יצא שבור לחלוטין, למה האש לא שרפה אותי, מה חטאתי, מה פשעתי,

מוראי מקומות והערות

³ סוכה כח ע"א

מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים משלוח פוכסין משלוח שועלים דבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרובה דבר קטן היות דאבי ורבא לקיים מה שנאמר "להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא" וכי מאחר שקטן שבקלו קד גדול שבקלו על אחת כמה וכמה אמרו עליו על יונתו בן עוזיאל בשעה שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף

תנו רבנן שמונים תלמידים היו לו להלל הגון שלשים מהן ראויים שתשרה עליהן שכינה כמלשה רבינו ושלשים מהן ראויים שתעמוד להם חמה כיהושע בן נון עשרים בינונים גדול שבקלו יונתו בן עוזיאל קטן שבקלו רבן יוחנן בן זבאי אמרו עליו על רבן יוחנן בן זבאי שלא הגיח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים קלים וקמורים וגזרות שוות תקיפות וגמטריאות שיחת

מפניהם ויירשם וישבו תחתם: (כב) כְּאִשֶּׁר עָשָׂה לְבְנֵי עֶשָׂו הַיִּשְׁבִּים בְּשִׁעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁוּ וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (כג) וְהַעֲוִים הַיִּשְׁבִּים בְּחֻצְרַיִם עַד עַזָּה כַּפְתָּרִים הַיִּצְאִים מִכַּפְתָּר הַשְּׂמִידִם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם: (כד) קוֹמוּ סֵעֻו וְעִבְרוּ אֶת נַחַל אֲרָנוֹן רְאֵה נִתְּנִי בְיָדְךָ אֶת סִיחוֹן מֶלֶךְ הַחִשְׁבוֹן הָאֲמֹרִי וְאֶת אֲרָצוֹ הַחֵלל רֵשׁ וְהַתְּגַר בּוֹ מִלְּחָמָה:]

כי אברהם הלך לדמשק הוא לא הלך לעזה כתוב "משמאל לדמשק" (בראשית יד, טו), הוא הלך לכבוש את דמשק, כתוב בפרשת דברים **"והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מפפתר השמידים וישבו תחתם"** (דברים ב, כג), היו שם ענקים 16 שורות כתוב בגמרא חולין דף ס"ב עמוד ב'⁴ 16 שורות 16 זה כנגד הלוחות,

למה אני לא ראוי שהאש תשרוף אותי, אני רוצה שהאש תשרוף אותי, לכל הפחות [תשרוף] משהו, אחרי זה הוא לוקח לשחוט את יצחק [בציווי ה', וכשבא לשחטו מתגלה אליו מלאך ואומר לו בשליחות ה' לא לעשות מאומה ליצחק, ואברהם אמר:] **שריטה לכל הפחות.**

[פסוקים מ' מהם מדובר בהמשך: (י) האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם פענקים: (יא) רפאים יחשבו אף הם פענקים והמאבים יקראו להם אמים: (יב) ובשעיר ישבו החורים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כפאשר עשה ישראל לארצו ורשתו אשר נתן והנה להם: ... (כ) ארץ רפאים תקשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: (כא) עם גדול ורב ורם פענקים וישמידם יהנה

❁ מורא מקומות והערות ❁

מאי נפקא לן מינה שאין זה מקום של הפפתורים מתחלה, אלא שישבו פאן מתחלה העוים, וגרשום הפפתורים, וישבו במקומם?! אלא, זה בא הפתוב לומר: מדיאשבעיה, כיון שהשבע אבי מלך לאברהם - "אם תשקו לי ויניני ולנבדי" (בראשית כא, כג), ועדין לא עברו אותם הידורות המחיבים מפח שבועתו של אברהם, ולא יכלו ישראל לכבוש את ארצם של הפלשתים, מפני השבועה שנשבע אברהם, לכן אמר הקדוש ברוך הוא: ליתו פפתורים, שאינם מפני הפלשתים, ליפקו, יוציאו את הארץ מהעוים, והיינו, [שהם] פלשתים, וליתו ישראל שעל ידי זה יכלו ישראל, ליפקו, להוציא את הארץ מיד הפפתורים.

⁴ חליו ס, ע"ב עם פירוש

"עוים" - שכל הרואה אותם אוחזתו עוית, רמת ותלחלה מפני מראיהם. אמר רב יסאי: ואית להו, לעוים, שיתסוי דדי שני, שש עשרה שורות שנים לכל חד וחד מהם, ולכן מי שרואה אותם אוחזתו עוית מפראיהם. אמר רבי שמעון בן לקיש: יש הרבה מתראות שרואה לקוראיהם שרואיון לשרוף אותם, משום שנגמרה להם שאין צורך לכתב אותם בתורה, וסוברים שנגמרי הוא לחברם עם התורה הקדושה. אכל - והו גופי תורה! והיינו, מעמים גדולים תלויין בהם, שמפסוקים אלו אנו למדים עננים גדולים. ומפרשת הגמרא מספר פסוקים כאלו, פתיב בפרשת דברים **"והעוים הישבים בחצרים עד עזה, כפתרים היצאים מפפתר השמידים"** (דברים ב, כג).

לשער החמישים יכול להיכנס לעזה, "סיחון מלך חשבון האמורי".

עבשי ואנחנו קוראים [זהר] פרשת בהר בדף קי"א, אז אברהם אבינו קפץ לאש, והוא מאוד כעס, ואסור לכעוס, [וכעס] כי האש לא שרפה אותו, הוא אמר יש כאן משהו לא בסדר באש, אז אמרו לו אולי הרן עשה כישוף, כי הרן היה המשרת של אלוהי האש, הוא היה כומר, קוראים לזה פריס, הולי פריס אוף דה גוד אפייער הוא היה מאוד חשוב, מאוד, כומר חשוב, אמרו אולי הרן עשה כישוף, ולכן אברהם לא נשרף, אז אמרו בוא נזרוק את הרן לאש, וזה לא בסדר, ככה לא מתנהגים, אם זרקו את אברהם לא צריך לזרוק את הרן, לא היו צריכים לעשות את זה, אז בסדר, זרקת את אברהם, בסדר, אברהם זרקו אותו לאש, מגיע לו, הוא שבר את הפסלים, מגיע לו, אבל הרן

הלוחות זה 6 וי', [ומבאר:] שש טפחים ועשר דיברות, בכל לוח היו חמש דיברות. חומש דברים: והעווים היושבים בעזה, רואים מי פעם ישב בעזה, 'כפתורים שיצאו מכפתור', כפתורים זה גמדים⁵, "והעווים היו ענקים, והאימים יקראו להם זמזומים, עם גדול ורב כענקים וישמידם ה' מפניהם וירשום וישבו תחתם, ואשר עשה לבני עשו היושבים בשעיר השמיד את החורי מפניהם", (אסור להשמיד...), "וירשום וישבו תחתם עד היום הזה".

עבשי ומה קורה בעזה: פסוק כ"ג, כל אחד צריך ללמוד את זה בבית, "והעווים", מדברים על ענקים, "היושבים בחצרים עד עזה, כפתורים" זה גמדים, כמו כפתור, "השמידום וישבו תחתם", איך עשו כזה דבר [להשמיד את העווים], זה נגד אמנת ז'נבה ואמנת אוסלו. "קמו סעו ועברו את נחל ארנון", כי ארנון זה שער החמישים, מי שזוכה

מראי מקומות והערות

אלו ואלו מנגבין נשותיהן של אלו מה יצא מהו פלשתים גבורים כפתורים ננסים:

⁵ מדרש רבה בראשית - פרשה לז פסקה ה

(ה) ... אמר רבי אבא בר כהנא פתרוסים וכסלוחים היו מעמידין הוטליסון היו אלו מנגבין נשותיהן של

בנים הורסים את כל העבודה של השטן, הורסים לו, הוא רוצה להתפטור, אמר לו הקב"ה אברהם צריך לרדת לעולם, תבחר את האדם הכי רשע [והוא יהיה אביו], כזה רשע [כתרה] עוד לא היה מבריאת העולם, האר"י מסביר למה הוא היה הכי רשע, והוא יגדל את אברהם אבינו.

ובדי וק'נמרוד רואה חלום איך שוכב אחד בולע 70 כוכבים, אז הוא שאל את האצטגנינים מה הפירוש כוכב אחד בולע את כל הכוכבים, הוא שאל אותם מה פירוש החלום? אמרו לו עכשיו נולד בן לתרח, עוד מעט עומד להיוולד בן לתרח, והוא יבלע פה את כל העולם, הוא יבלע את כל הכוכבים, הוא יבלע גם אותך, הוא אמר: אני לא מסכים, הוא היה אדם ניטרלי, אדם מלומד, הוא היה אדם פרופסור, הוא לא הסכים. הוא לקח את האשה של תרח, קראו לה אמתלאי בת כרנבו, והוא לקח את השפחה שלה, היא התעברה עם השפחה, שניהם היו בהיריון, הם נפקדו באותו יום, והוא אמר הוא יחכה

לא שבר פסלים, אז למה לזרוק אותו לאש, למה שמים אותו באש, זה לא בסדר, ככה לא עושים.

אז אברהם אבינו נכנס בנורא, הוא רצה להישרף, אחרי ששברתי את הפסלים אני רוצה להישרף על קידוש ה', "פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ" (דברים ז, כה), [ומבאר השטעם האמיתי שהיה צריך להישרף באש היה] כי הוא בא מתרח (כמובא בזהר בהר, ראה הערה), ואיוב הוא לגגול של תרח, תרח הוא היה הרשע הכי גדול בעולם.

השטן אמר אני לא מוכן שאברהם ירד לעולם, לא מוכן, הוא עשה וטו, הוא היה כמו פוטין, הוא עושה וטו, ואי אפשר. [הוא] אמר אני עושה וטו, אברהם לא יורד לעולם, אמר לו הקב"ה גם אני עושה וטו, לך יש זכות וטו גם לי יש זכות וטו, לקב"ה יש גם זכות וטו, ואני אומר שאברהם כן ירד לעולם! אז [אמר השטן] אני מתפטור, אני כבר עובד (2500) [1948] שנה אברהם בשנת 2000 [לבריאת העולם] היה בגיל 52, [ואם יולד אברהם] הורסים לי את כל העבודה שלי, כי שובו

אברהם היה יונק מהסלע, מהסלעים, 'דבש מסלע ושמן מחלמיש צור', הוא היה כולו שוחה בים של חלב, בים של דבש, כל החיים בים של דבש.

אחרי שלוש שנים הוא יצא מהמערה, הוא ראה את השמש, הוא השתחוה לשמש, פתאום הוא רואה נהיה לילה, נהיה שקיעה, היום בחמש שקיעה, אז הוא רואה ירח, השתחוה לירח, אמר: טוב, כנראה הירח ניצח את השמש, בבוקר הוא רואה עוד פעם את השמש, הוא אמר: מה קורה כאן? מה הולך פה? מלחמה

פה עד שהיא תלד, ושהיא תלד הוא יזרוק את הילד לאש, ליאור, או למים, או לאש, 'מי במים מי באש', ביום שהיא ילדה את הילד האשה של תרח, קראו לה אמתלאי בת כרנבו היא החליפה את הילד עם השפחה, זרקו את הילד של השפחה לאש, ואברהם נשאר בחיים.

ואז היא התחבאה איתו שלוש שנים בתוך מערה, היא מיד ברחה, התחבאה עם אברהם שם, ה' הוציא לו 'דְּבַשׁ מִסְּלַע וְשֶׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צוֹר' (דברים לב, יג), יצא דבש מהאבנים, מהסלעים, יצא דבש וחלב ושמן, ושלוש שנים

אלף שטרלינג, אני לא יודע מה, כי עכשיו הכל קופץ השטרלינג זה כבר שווה 4.8 שקלים, הדולר 3.86, זה קופץ בלי הפסק, אני לא יודע מה הוא שם בדיוק... ואז אברהם אומר לו: לפני דקה הוצאתי את זה מהתנור, לפני דקה! מה דקה? כן, אתה לא מתבייש, [אתה] זקן בגיל 90, לקח את כל האלף יורו את האלף פאונד, זרק לו בפנים את הפסל.

ועכשיו זהם פוגשים את נמרוד, האשה פוגשת את נמרוד, וגם האיש הזקן פוגש את נמרוד, אומרים: נמרוד, מה אתה סיפרת שהפסל ברא את העולם, ואתה בראת את הפסל, אברהם עושה צחוק מהכל. [נמרוד] אמר: ככה, אני אזרוק אותו לאש, ואז הוא זרק אותו לאש, והוא רואה באש שביל, זה היה המלאך גבריאל, הוא ראה את המלאך גבריאל, [שירד להציל את אברהם].

איך שאברהם יוצא מן האש, נמרוד משתחוה לאברהם, אמר גילתי עוד אליל, [גילתי אליל גדול] יותר מכל האלילים, בתוך האש הוא לא נשרף, גילתי אליל חדש, במקום להגיד [שמי שהציל את

השמש והירח, פעם זה גובר פעם זה גובר, הוא שאל מי פה המנהיג, מי מנהיג של כל העולם? יצאה בת קול: אני המנהיג של העולם, אני הקב"ה, מנהיג של העולם.

ואז אברהם התחיל לעבוד, ואז שמו אותו שומר על הפסלים, לתרוח היה חנות של פסלים, ואז באה אשה בגיל 70, ואמרה שהיא רוצה פסל בגיל 70, פסל בגיל 70, הוא הוציא לה פסל של אשה זקנה עם קמטים בפנים, פסל נפלא, יפה, חמוד, היא שמה אלף דולר נתן לה את הפסל, ואז הוא אמר לה לפני חמש דקות הוצאתי אותו מהתנור, את לא מתביישת, אשה בת 70, [ייצרו את הפסל לפני] חמש דקות, טוב, היא לקחה את הפסל זרקה את הפסל לתוך הדוכן, על הדוכן של הפסלים, לקחה את הכסף. מיד מגיע עוד אחד בגיל 90, איזה זקן, איזה כפוף, הוא אומר אפשר לקבל פסל בגיל 90, כן, בהחלט, הנה כפוף כזה כמוך, כזה עם קמטים בפנים, טוב, הוא לוקח את הפסל, שם אלף דולר, אולי אלף יורו, אולי

אברהם זה ה', אלא שלא רצה להודות במציאות ה' כי ה' אומר: [שאסור עריות, צריכים קדושה, צריכים צניעות, [לכן אמר נמרוד: לא, גיליתי אליל חדש, [על כן מיד] ה' אומר לאברהם: לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך, תברח מפה, עשו אותך אליל.

אבלשאברהם יצא מכבשן האש אז תרח עשה תשובה, אומר הזהר בבהר קי"א, אפילו תרח, אפילו אמא שלו, הייתה לו אמא אמתלא בת כרנבו, היא זרקה את הכל, היא הלכה עם מכנסיים, שרפה את המכנסיים, הכל היא שרפה, היא התחילה ללכת עם שאל, עם רעלה התחילה ללכת עם שמלה, שמלה ארוכה עד הקרסול, אפילו אמא, וכל הדור [עשו תשובה, כמובא בזהר שם], כל הבנות שרפו את הבגדים שלהם.

בי' רש"י אומר שבחרן לא הייתה שום אשה כשרה [חוי' מרבקה], זה היה חרן, כל אחד שנוסע לאומן נוחת באיסטנבול, הוא קופץ לחרן כמו שקפצנו לקערסטיר פתאום, יצאנו בארבע בבוקר, ב11 כבר היינו בכודפסט, לא יודע איך זה היה, פתאום אני

רואה בודפסט, שלט 'בודפסט', שאלתי [הר"ן] היינו בלוד, היינו בירושלים, איך זה נהיה בודפסט, הוא אומר לא, החליפו את השלט, במקום ירושלים כתוב בודפסט, טוב, אז הסכמתי, גמרנו, אז עכשיו בסדר אז זה ירושלים, נכון, כן, עכשיו הוא אומר לי עכשיו נוסעים לקערסטיר, קערסטיר? ! איזה קערסטיר? מה לי ולקערסטיר, אני ברסלב, אני אומן, אני רק יודע אומן. הוא אומר: לא, יש [ר' ישעיה'לה] מקערסטיר, הוא עשה ניסים, הוא עשה נפלאות.

יש לי כאן את הספר שלו, שכתב את זה אבא של בזאנסון, היה ר' יצחק שורץ, והוא מספר על המון ניסים שהיה שם בתוך קערסטיר, היה שם מגפה, כל הילדים מתו, אחד אחרי השני, והייתה אשה אחת שלא הסכימה שהנכד ימות, היא לא הסכימה, היא נעמדה ליד החלון [ציונו?] והתחילה לבכות לבכות לבכות לבכות, והילד כבר גוסס, הנכד גוסס, והיא בוכה בוכה, פתאום היא נרדמת, מנמנמת, היא רואה

ובעלה בן 90, היא אומרת לו: תשמע, הקערסטירער התגלה אלי, הוא אמר שהוא שולח לי את הפרופסור הכי גדול עכשיו, עכשיו הוא צריך להגיע, [ובעלה אומר לה: איזה פרופסור? ! אנחנו פה בקערסטיר, זה כפר נידח שם בהונגריה, כל הבתים מלפני 3000 שנה, מזמן אברהם אבינו, הוא אומר איזה פרופסור, איזה חלום, איזה שטויות את מדברת. היא אומרת: ככה חלמתי, ככה חלמתי.

היא יוצאת בשמונה בבוקר לשאוב מים מהבאר, אין שם ברזים, אין שם צינורות, סיפור לפני מאה שנה, היום כבר יש צינורות, אבל אז עוד לא היה, והיא רואה כרכרה מלכותית ליד הבאר, והם משקים את הסוסים, פעם לא היה כמו היום שיש קיוסקים, אתה רוצה לתת לסוס קולה, לתת לסוס וודקה, שמפניה, היום אין בעיה, אבל אז לא היה קיוסקים, ולא היה מסיבה מסיבת רעים, ולא היה חילקו בקיבוץ רעים, ולא חילקו שמפניה לסוסים, ולא ויסקי לסוסים, וצריכים לתת להם מים

את הקערסטירער, את ר' ישעיה'לה בן ר' משה (ממשיך לספר בהמשך המעשה).

שכל אחד צריך להגיד: ר' ישעיה בן ר' משה, שלוש פעמים, על המקום יהיה לו ילד, על המקום יהיה לו כסף, על המקום יהיה לו את כל הישועות. [ר' ישעיה'לה] היה לו את כל הכסף בעולם, אם הוא היה חי לא היה שואה, הוא היה מבטל את השואה.

טוב, אז היא רואה בחלום, היא רואה את הקערסטירער, הוא אומר אני שולח לך את הפרופסור הכי גדול. הייתי שם בקערסטיר, ראיתי שם כפר עם בתים חצי באדמה, בתים מלפני 2000 שנה, 3000 שנה, [ולמקום כזה ודאי בדרך הטבע לא מגיע פרופסור], והוא שולח והוא אומר לה – הקערסטירער, אני שולח לך את הפרופסור הכי גדול בעולם, הוא ירפא לך את הילד, הוא יתן לו כדור אחד והוא יתרפא, הוא עוד שעה הוא צריך למות.

טוב, היא מספרת את זה לבעלה, היא כבר זקנה בת 70,

מביאה לו את הפאונדים, היא אומרת לו: תשמע, אתה חייב לקחת כמה פאונדים, אני לא רוצה שתרפא אותו בחינם, הוא אומר חס ושלום אני לא לוקח שום דבר, למה אתה לא לוקח? הוא אומר: התגלה לי, ככה כתוב בספר של הקערסטירער, התגלה לי בחלום הלילה שתבוא אשה בבוקר, והיא תגיד לי שיש לה נכד חולה, ואני חייב לרפא את הילד הזה, כך אמרו לי בחלום, אתה חייב ללכת לרפא את הילד בחינם, אפילו יציעו לך כסף אתה לא לוקח.

הי ה'פה שני חלומות, גם חלום לאשה [שיבוא פרופסור], וגם חלום לפרופסור, כל זה זה הקרעסטירער, שהוא חי וקיים.

אז הוא לקח אותי לקערסטירער, ומאז באמת הכל פה מסתדר, הכל נהיה פה עולם חדש, ואחרי זה נסענו ל[ציון ה'] ישמח משה' קוראים לזה איהל, זה היה עוד 20 דקות מקרעסטירר, זה ישמח משה, ואחרי זה נסענו בכביש שזה מנגן ניגונים, הרב'ה אומר שהעיקר זה הניגונים, אז יש כביש שם שהאוטו נוסע,

לשתות, הסוס אוהב לשתות מים, בן אדם לא כל כך, אבל הסוס אוהב לשתות מים... עומד העגלון משקה את הסוסים, והיא רואה כזה מרכבה מזהב, מצופה זהב, עם שתי סוסים לבנים, היא מציצה לתוך הכרכרה פנימה, היא רואה פרופסור גדול יושב שם כמו מלך, עם בגדי זהב, רקמות מזהב, עם תיק ג'ימס בונד כזה יפה, והיא שואלת: אולי אדוני רופא? אולי אתה פרופסור? כן, אני פרופסור, אני פרופסור פה, באתי פה לרפא את הפריץ, את הוזיר, את השריף. היא אומרת: תשמע, יש לי פה ילד חולה, הנכד שלי פה בבית ממול, אולי תוכל לרפא אותו, לראות אותו? הוא נותן קפיצה מהמרכבה, אבל איזה קפיצה, ומתחיל לרוץ, לרוץ, היא רק אמרה לו סתם, יש לי פה ילד נכד, והוא רץ, והוא מיד נתן לו כדור, והילד התחל להתאושש, פתח את העיניים.

אז היא מחפשת שם בתוך הסמרטוטים כמה פאונדים, כמה יורו, כמה שטרלינג, היא מצאה כמה פאונדים, היא

מעלה את התפילה, רק הניגונים, צריכים לנגן לפני התפילה, וגם אחרי התפילה, אז ישיר משה, "תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מֵרֵאשׁ אֲמִנָּה" (שיר השירים ד, ח), ואז מוציאים את כל העולם מהאפיקורסות, על ידי הניגונים אפשר להוציא את כל כדור הארץ מהאפיקורסים, וכמה שיותר ננגן ונשיר תהיה הגאולה השלמה, במהרה בימנו, אמן.

הגלגלים של האוטו, לא יודע על מה זה דורך שם ויוצא לך מן מנגינה כזאת, 20 דקות אתה נוסע על כביש והכביש מנגן.

"אֵז יִשִּׁיר מְשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות טו, א), כי כל העניין של רבנו זה רק ניגונים, כל העניין של רבנו, רבנו אומר: אז ישיר משה ובני ישראל, שהכל זה רק על ידי ניגונים, הניגונים זה

שיעור שנמסר ביום רביעי נח ג חשון לאנ"ש

מאשדוד

שנ תהגאולה עכשיו, כתוב בכל הספרים הקדושים שתשפ"ד⁶, היום זה כמו יום הכיפורים, היום זה היארצייט של הרב עובדיה יוסף, כתוב בדבר בעתו שהיום זה יום

שמתכפרים כל העוונות, ג' חשוון זה יותר גדול מיום הכיפורים, נקרא את דבר בעתו פ"ד, תרי"ד [נראה שצ"ל: תרי"א, וכוונה ליארצייט ר' ישראל מרוז'ין שגם נפטר בג' חשוון].⁷

מראי מקומות והערות

לעם עצמאות, לתת את אשדוד ליהודים, את אשקלון ליהודים, חיפה בכלל הייתה עיר ערבית, מי שהיה פעם גר בחיפה או יש שם ואדי מיסנס, ואדי סאליס, מהעירייה למטה זה הכל של הערבים, מהעירייה אז זה כבר מתחיל העיר התחתית, זה הכל של ערבים, חצי חיפה זה של ערבים, (סתם היהודים גדלנים גבנו להם את העיר...) הפלמ"ח עמד במוח לא נתן להם (- לערבים) לצאת, יש לי תמונה שהפלמ"ח עושה שרשרת חיה לא נתן להם לצאת מהעיר, זה היה לפני פסח תש"ח, והם (- הערבים) פורצים את השרשרת, [ואומרים:] ונעלה על האוניות, אהנו לא נישאר פה עם רוצחים, הם לא מוכנים להיות עם עם של רוצחים, הם עלו על האוניות לברות, ככה הבטיח להם חאג' אל אמין, הוא היה המופתי, אז הוא הבטיח להם שעכשיו הולכים למחוק את חיפה, לפוצץ אותה.

כמו שעכשיו עושים בעזה שמורידים עוד בית עוד בית, כי אי אפשר להיכנס לעזה, זה לא שייך בכלל, זה אלף הרגים במכה ראשונה, זה הכל סמטאות צרות, מטר כל סמטה, זה 30 ק"מ מאשדוד, 20 ק"מ מאשקלון, כבר מחכים שבועיים ארבע מאות אלף איש וכל פעם דוחים את זה, כי צריכים להוריד את כל הבתים קודם, שיהיה אפשר להיכנס, כולם מתחבאים במנהרות, כל עזה יש עיר שלמה מתחת לאדמה, אז עד שלא מורידים את כל הבתים, [אי אפשר להיכנס].

⁶ אור למאיר שמות פרשת בא

עוד יש לומר: ולכל בני ישראל היה אור במושבת"ם, ידוע אשר גאולת מצרים היה גאולה כוללת, ורימו על הגאולה העתידה שתהיה על ידי דוד משיח צדקנו, אשר יתגלה אור הגנוז וכמו שמרמז בפסוק והארץ הייתה תה"ו ובה"ו וחש"ך על פני תהו"ם שמרמז על ד' גלויות, ורוח אלקים מרחפת על פני המים זה רוחו של משיח, ויאמר אלקים יהי אור שיתגלה אורו של משיח, לזה במכת חושך נתגלה להם מהאור שעתיד להיות בימי דוד משיח צדקנו, לזה במשבת"ם עולה תשפ"ד מספר דו"ד, כזה דו"ד עולה י"ד, ב' פעמים י"ד הוא כ"ח, כ"ח פעמים כ"ח עולה תשפ"ד. גם מל"ך ישראל ק"ם עם [התיבות] עולה תשפ"ד כמו שאיתא בהאר"י ז"ל אשר אז יהיה אור הלבנה כאור החמה:

⁷ כי בתרי"ש שביעי של פסח הוא [- ר' ישראל מרוז'ין] אמר שעוד 70 שנה או יהיה הכרזה על הקמת המדינה כמו שהיה הצהרת כורש, אז היה זקן שהיה אז בגיל 20, אז [אחר שבעים שנה] הוא היה בגיל 90 [בזמן הצהרת בלפור], הוא אמר אני הייתי בזמן שהוא אמר את זה, זה היה שביעי של פסח בתרי"ו ואז הוא הכריז שעוד 70 שנה תהיה הכרזה כמו הכרזת כורש, ואז קיבל את זה הברון רוטשילד, הרץ רוטשילד, הוא קיבל את ההכרזה, הוא קיבל את ההצעה בנייר, כתובה בחתימה של ממשלת אנגליה, ממשלת אנגליה מתחייבת להקים לתת

מוראי מקומות והערות

לחיים בירושלים, פה בירושלים לא יכול לקרוא שום דבר, פה לא העיפו טילים, פה אין אוצקות, פה לא - - -

עכשיו הם זרקו טיל זה כמעט פגע באל אקצה הטיל, כמו שפגע בבית חולים אבל רק 20 הרוגים, הם אמרו [שנהרגו] 500, הגיעו 500, והיה בברלין הפגנות, ובכל העולם הפגנות, והתקיפו את הקונסוליה הישראלית בירדן, כמעט פוצצו אותה, ועכשיו בתורכיה כמעט פרצו את הקונסוליה, זה הכל כי אמרו שהיהודים הרגו 500 תינוקות, זה 500 ילדים, זה הכל היה נקמה של הילדים המסכנים שנהרגו עכשיו בשבת שמחת תורה, במשך 20 שעות לא היה צבא לא היה כלום, הם (- המחבלים) טיילו הלך וחזור, סחבו אנשים, חלק הרגו, חלק לקחו, עכשיו הגיעו 250 שבויים, הגיעו גיעו ל300, הם בעצמם לא ספרו כמה, חלק זה הג'האד, חלק לקחו אורחים, חלק לקחו החאמס, הם בעצמם עוד לא ספרו את כל השבויים.

עכשיו אנחנו צריכים לשחרר אותם, אתם גרים באשדוד או זה קרוב מאוד, או זה לא בעיה להיכנס לעזה, או אנחנו אולי נעשה עכשיו כמה אוטובוסים ניכנס לעזה נשחרר את השבויים, זה לפני הכל, לפני הקרב, לפני שמתחילים מלחמה, דבר ראשון לשחרר, זה הכל.

לקחו מהמסיבה אולי כמה מאות, אולי מאתיים לקחו מהמסיבה, אמרו במקום מסיבת טבע זה היה מסיבת טבח, ע' וח' מתחלף, הם רצו טבע נהיה טבח, בתוך ההג אנשים נסעו, מי ששתה וודקה אז חשב שזה (- המחבלים) חברים, זה ידידים, הוא לא ידע שזה מחבלים בכלל, הם בכלל לא ידעו שזה מחבלים.

לפי החשבון שלי הגיעו 5,000 [מחבלים] בטח, כי לכל קיבוץ נכנסו 500, לקח יומיים לשחרר את הקיבוצים, יומיים מלחמה, הכל היה כבוש.

[נשיא ארצות הברית] טרומן אמר לכן גוריון: אם אתה מכריז על מדינה תוך חמש דקות לא ישראל פה יהודי אחד, נכנסים מאה מיליון ערבים, כמו שנכנסו עכשיו לקיבוצים, תוך חמש דקות כבשו את כל

או הוא הבטיח - חאג' אל אמין הבטיח - שהוא מוריד את כל הבתים בחיפה, והבטיחו לו מאה מטוסים מסעודיה, והוא מחכה, עד היום מחכים לזה... אולי הם יקבלו את זה היום, אני לא יודע בדיוק מתי יקבלו את זה, מחכים כבר 75 שנה למטוסים, משנת 48, הוא אמר אנחנו נוריד את חיפה לגמרי, נמחק אותה, שכולם יעזבו מיד, וכולם אנשים צייתנים, כולם ממושמעים, עזבו את חיפה ועלו על האוניות ועל הסירות, הביאו סירות ואוניות, ועמדו הפלמ"ח וההגנה עמדו על המזח בחיפה ולא נתנו להם לעלות, [אבל הם] הצליחו לפרוץ את המחסומים.

יום רביעי בבוקר, אז היה פסח בשבת, רביעי בבוקר אני הייתי ילד בן עשר, אני קם בשבע בבוקר אין ערבי אחד בעיר, גרנו מול ערבים, הבית שלי זה היה מול הערבים, הם ירו על הבית שלנו, אנחנו גרנו יותר פנימה, אז הכדורים לא פגעו בנו, רק כדור אחד, אבל אלה שגרו בחזית או הבית שלהם היה מוקף בכדורים, כי זה היה ממש על קו החזית הבית שלנו. [-] שאנחנו לא ניתן בשום אופן.

כי לביידן היה תוכנית להחזיר [לערבים] את ואדי סאליס ואדי מסנס, את כל השכונות הערביות להחזיר, אבל אבו מאזן לא הגיע לפגישה, מסכן, הוא קיבל פיק ברכיים ברגע האחרון, ולא מלך ירדן, ולא מלך מצרים, הם לא הגיעו לפגישות, הוא (- ביידן) רצה לפגוש את כולם, אף אחד לא הגיע, אז הם יצאו בידיים ריקות, במקום לקבל את אשדוד את אשקלון את חיפה תל אביב ירושלים, ירושלים זה גם חצי עיר ערבית, כל העיר העתיקה זה היה רובע מוסלמי. אנחנו הראשונים שפלשו לעיר העתיקה, ועטרת כהנים, עטרת כהנים גם פלשו, הם התחילו לקנות בתים, והכל, לקנות בתים של יהודים, הכל לקנות בכסף מלא.

כל הכתוב לחיים בירושלים, כי ברגע שאפשר לגור בירושלים, חייבים לגור בירושלים, באשדוד רק מותר לגור בינתיים, בתוך תחנת ביניים כזאת, מי שנולד באשדוד, למי שיש הורים באשדוד זה משהו אחר, אבל מי שלא נולד באשדוד, ואין לו הורים באשדוד, אין לו שום סיבה לגור באשדוד, כל הכתוב

אז־היום ג' חשוון זה היום הכי גדול בשנה, היום הגהינום סגור⁸, מי שנפטר היום לא נכנס לגהינום, היום זה [היארצייט של] הרב עובדיה יוסף, הוא מגן על עם ישראל, היום הגהינום סגור, ועיצומו של יום מכפר, כל זה מובא בדבר בעתו, היום כמו יום הכיפורים ממש, אפשר הכל לפעול, היום זה יום כיפור, אפשר הכל לפעול! כל הדברים לפעול!

אז עכשיו אנחנו קוראים על פרשת נח, על המבול, והיה צריך המבול להתחיל ב' חשוון, כי נח אמר להם תאריך מדויק י' חשון שנת אלף [תרנ"ו] הנה רש"י מביא אלף תרנ"ו היה המבול.

אז רש"י אומר למה בנו את מגדל בבל⁹, כל זה הפרשה, כדי לסמוך את השמים, להחזיק את השמים שלא יתמוטטו, אנחנו אומרים בסליחות: בטרם שמים וארקים נמתחו, לפני שה' מתח את השמים, אז הם רצו להחזיק את השמים, אז אומר רש"י למה בנו את המגדל כי הם עשו חשבון שכל 1656 שנה הרקיע מתמוטט, רש"י כאן (פרק י"א) פסוק א', אחת לאלף ותרנ"ו שנה הרקיע חייב להתמוטט, ואז יש רעידת אדמה, והכל נופל, כמו מה שקרה בימי המבול, בוא נעשה סמוכות לרקיע, כל זה רש"י מביא מבראשית רבה, שכל 1656 שנה מתמוטט הרקיע.

ואז מתושלח נפטר, כי מתושלח

מראי מקומות והערות

ישראל מרוזין

⁹ בראשית פרק יא

(א) וַיְהִי כֹל הָאָרֶץ שָׁפָה אֶחָת וַדְּבָרִים אֶחָדִים:

פירש"י: שפה אחת - לשון הקודש: ודברים אחדים - באו בעצה אחת ואמרו לא כל הימנו שיבור לו את העליונים נעלה לרקיע ונעשה עמו מלחמה. ד"א על יחידו של עולם ד"א ודברים אחדים (ס"א דברים חדים) אמרו אחת לאלף ותרנ"ו שנים הרקיע מתמוטט כשם שעשה בימי המבול בואו ונעשה לו סמוכות (ב"ר):

הקבוצים, ו[בקום המדינה] לא היה צבא גם כן, היה 50 אלף חיילים ושני מטוסים פרימוסים פרופלורים, דב הוז הוא היה הטייס והיה עוד אחד, רחוב דב הוז ששם היה גר יצחק ויצהנדר, אז רחוב דב הוז הוא היה טייס אחד, הוא הצליח להפיל מטוסים של המצרים, עם הפרימוס שלו, עם הפרופלור שלו, ואני הייתי ילד בן עשר אז, ובחיפה לא הרגשנו כלום, בחיפה. אבל בבני ברק הרגישו, הם היו בתוך תעלות, התחבאו, היה להם מסכות גז.

אז כל זה מדברים עכשיו שאבו מאזן מסכן, יצא קרח מכאן ומכאן.

⁸ [מובא בדבר בעתו בשם רא"י מסדיגורה בן ר'

"ומסדר" את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו", זה אומרים במעריב, מזיזים את הכוכבים, כל יום במעריב, אומרים מעריב, מזיזים את הכוכבים, "ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו", "בורא יום ולילה, גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור, ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה, ה' צבאות שמו".

אז [ב]ברית בין הבתרים, [ה] מסדר את הכוכבים, ה' אמר לאברהם אני מזיז את הכוכבים, צא, צא "[ויצא אתו החוץ ויאמר], הַבֵּט נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם, וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זְרַעְךָ" (בראשית טו, ה), אומר רש"י: ויוצא אותו החוצה, שהוא הוציא אותו מחוץ לאוהל,

נולד בתרפ"ז 687 והוא נפטר באלף תרנ"ו, ה' חכה שבעה ימים, שבעת ימי אבלו של מתושלח¹⁰, ואז השמש הלכה הפוך, השמש הלכה במקום ממזרח למערב ממערב למזרח, כתוב בגמרא סנהדרין שהשמש הלכה הפוך.

כי אצל הצדיקים השמש הולכת הפוך, אברהם, "מי העיר ממזרח צדק" (ישעיהו מא, ב), כי אברהם ראה לפי הכוכבים שלעולם לא יהיה לו ילדים, כי אדם יכול לדעת לפי סרטוטי היד אם יהיה לו ילדים [א] לא יהיה לו ילדים, אז אברהם ראה מפורש שלא יהיה לו ילדים, אז ה' אמר לו צא מאצטגנינות שלך, צא, רש"י מביא את זה בלך לך, צא מאצטגנינות שלך, אני מזיז את הכוכבים.

מראי מקומות והערות

לשבעת הימים מלמד שתלה להן הקב"ה שבע ימי אבלו שכל מתושלח הצדיק כדי שיעשו תשובה ולא עשו. דבר אחר שבעת ימים נתאבל הקב"ה על עולמו (קודם) עד שלא הביא המבול מה טעם ויתעצב אל לבו ואין עציבה אלא אבל כמה דאת אמר נעצב המלך על בנו רבי צדוק אומר בעשרה במרחשון נכנס לתיבה וי"ז בו ירדו מי המבול מן השמים

¹⁰ ילקוט שמעוני בראשית - פרק ז - רמז נו

ויהי לשבעת הימים אמר רבא אלו ימי אבלו של מתושלח הצדיק ללמדך שהספדן של צדיקים מעכב את הפורענות. דבר אחר ויהי לשבעת הימים ששינה עליהן הקב"ה סדרי בראשית שהיתה חמה יוצאה ממערב ושוקעת במזרח. דבר אחר לשבעת הימים מלמד שקבע להן זמן קטן אחר זמן גדול. דבר אחר לשבעת הימים שהטעימן הקב"ה מעין העולם הבא לידע כמה טובה מנעו מהן; דבר אחר ויהי

ממזרח צדק, ושם אותו למעלה מהכוכבים.

אִיה' אמר לו צא מאצטגנינות שלך שראית במזלות שאינך עומד להוליד בן, כי אדם רואה שלא יהיה לו בן אז הוא חושב שזה ככה, [ולא יכול להשתנות], אבל הצדיק יכול להזיז את השמים ואת הכוכבים את השמים ואת הארץ, [ולברוא יש מאין, כפי שהיה באתו מעשה:]: לא דובים ולא יער, לא היה דובים ולא היה יער¹¹, היה אלישע הנביא אומרים לו עלה קרח, הוא היה קרח, לא היה לו שערות, היה לו נשירת שערות, לא היה אז משחות נגד נשירה אז כל השערות נשרו לו, אז הוא אמר עלה קרח עלה קרח, אז "וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּים דָּבִים מִן הַיַּעַר וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם יְלָדִים" (מלכים ב' ב, כד) [אומרת הגמרא: כנגד 42 קורבנות שהקריב בלק, כי 42 זה 3 פעמים 14, בלק עשה שלוש מזבחות, על כל מזבח

ולפי המדרש רבה ה' אמר לו צא מאצטגנינות שלך, כי אתה מסתכל לפי הכוכבים, אתה רואה שלא יהיה לך ילדים, שאינך עומד להעמיד בן, אבל זה לא ככה, אני מזיז את כוכב הכוכבים, אני מזיז את צדק, מי העיר ממזרח צדק, צדק היה במזרח, ה' הזיז אותו למערב, או הפוך, מי העיר

מראי מקומות והערות

דובים הוו וליהוי דובים ולא ליהוי יער דבעיתי.

¹¹ סוטה מו, ע"ב

אמר רבי חנינא בשביל ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב הובקעו מישראל ארבעים ושנים ילדים:

ותצאנה שתים דובים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים (דף מז, ע"א) רב ושמואל חד אמר נס וחד אמר נס בתוך נס מאן דאמר נס יער הוה דובים לא הוה מ"ד נס בתוך נס לא יער הוה ולא

אומר "קָבָה לִי אֶת הָעַם" (במדבר כב, ז), הוא הוסיף, קבה לי זה יותר, כתוב "וַיִּקַּב חֹר בְּדִלְתּוֹ" (מלכים ב' יב, י).

אצל המקלל "ויקב" (ויקרא כד, יא), הוא נקב חור בדלת, ויקוב, שהוא הראה להם אומר האר"י הוא עשה נקב בין עשיה ליצירה, בין יצירה לבריאה, בין בריאה לאצילות, אנחנו עושים, העיקר לעשות נקב בין עשיה ליצירה, יצירה לבריאה, בריאה לאצילות, והוא הראה להם את המרכבה כמו ש[ראה] יחזקאל שעם ישראל הלך פעם ראשונה בגלות.

אנחנו ועכשיו גם בגלות, יורים עלינו טילים, יורים עלינו ככה, אזעקות, אתמול התפוצצו

שבע פרים ושבע אילים, 14 כפול 3 זה 42, זה כנגד [ארבעים ושנים תיבות שב] 'אנא בכוח', לכן אומרים אנא בכוח, לבטל את הקורבנות של בלק.

כי בלק הוא היה נכד של יתרו, הזהר מביא שכל המשפחה של יתרו התגיירו חוץ מבלק¹², בלק לא התגייר, הוא ידע את כל הכישופים בעולם, "וקסמים בידם" (במדבר כב, ז) הוא שלח להם קסמים, הוא שלח להם, הוא שלח כישופים לבלעם, כי בלעם הוא רק היה מכשף, הוא לא היה קוסם, אז "וקסמים בידם", אז הוא שלח את אנשי מדין לבלעם עם קסמים בידם שלבלעם, יהיה עוד קסמים, "לכה ארה לי" (במדבר כג, ז), הוא אומר לכה ארה, והוא

מראי מקומות והערות

12. בן צפור, מה דלא אתחוו למעבד הכי.

12 זהר חלק ג קצו, ע"א

[תרגום: בא וראה מה פתוב, וירא בלק בן צפור. וכי מה שונה שהוקיר שם אביו משאר מלכים? אלא יתרו נמשך ועבר מעבודה זרה, ונבא לדיק בישראל הוא ובניו, וכל העולם נהו אותו ורדפו אתיו. בלק מבני בניו היה, ועבר מדרך אביו. מן שראו וקני מואב וקני מדין, שהיו יחד באתנה שלהם בעבודה זרה בחלק שלהם, שיתרו ובניו נדבקו בשכינה וזה נמשך מהם, באו והמליכוהו עליהם בשעה זו, שכתוב ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההיא. באותה עת היה מלך, מה שלא היה מקדם. ועל זה פתוב בן צפור, מה שלא ראוי לעשות כד.]

תא חזי, מה פתיב, וירא בלק בן צפור. וכי מאי שנא דאדכיר שמא דאבוי משאר מלכין. אלא יתרו אתמשה ואתעבר מעבודה זרה, ואתא לאתדבקא בישראל, הוא ובניו, וכל עלמא נהוהו (דף קצ"ז ע"א) ורדפו אפתריה. בלק מבני בניו היה, ואתעבר מארחא דאבוי, מן דחמו סבי מואב וסבי מדין, דהווי ביהדי תדי באתנה דלהוון בעבודה זרה, בחולקא דלהוון, דיתרו ובניו אתדבקו בשכינתא, ורא אתמשה מנהון. אתו ואמליכוהו עליהו בעתא, דכתיב ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההיא. בעת ההיא היה מלך, מה דלא היה מפקדמת דנא. ועל דא פתיב

שני טילים מעל הראש שלי, ושמענו את הבומים, כל ירושלים שמעה את הבומים, כי ברמות שם יש את הכיפת ברזל, והאמריקאים שלחו לנו עוד פטריוטים, הם שלחו לנו הם שולחים לנו עכשיו אלפיים מארינס שלחו, עכשיו יש אוניה עם אלפיים קומנדו, כי החיזבאללה יורה טילים מדויקים, לא כמו החאמס שהוא יורה על ישראל הוא פוגע להם -] לעצמם, שהטיל נופל בעזה] בבית חולים, אבל אצל החיזבאללה הם מדויקים, אז כבר נהרגו קציין ושני חיילים, אז אם הם ימשיכו לעשות התקפה על חיפה או על צפת [לכן שלחו האמריקאים מרינס], אז מרינס זה הקומנדו. הקומנדו זה נקרא מרינס, הם היו בקובה, הם היו בהמון מקומות הכי קריטיים, בוונצואלה הפכו שם את השילטון, אז יש אלפיים קומנדו עכשיו שמתכוונים להיכנס ללבנון, אם החיזבאללה קצת יתחילו להשתולל, ירצו את ארץ ישראל בחזרה.

ליסמי ב' אתם, זה רש"י אחד שהם מכירים, שובו

בנים לא לומדים את הרש"י הזה, אבל החיזבאללה לומד את זה, את הרש"י הזה, וגם החאמס, נקריא את הרש"י הראשון, יתחילו גם ללמוד את הרש"י הראשון, לא נורא, אפילו שאתם שובו בנים מותר ללמוד את הרש"י הראשון, זה לא עבירה, ולא דרבנן ולא דאורייתא, אז מה רש"י הראשון אומר? אמר ר' יצחק צריכים להתחיל [את התורה, לא מבראשית ומעשה בריאת העולם, אלא] מהחודש הזה לכם, וחודש מזה מה הפסוקים, מה האריכות הזאת? תגיד ביום הראשון ויהי אור, ביום השני רקיע מבדיל בין מים למים, שלישי ותראה היבשה דשא עשב ועץ פרי עושה פרי, רביעי שמש ירח וכוכבים, מה כל כך הרבה אריכות, ואחרי זה ברא את התנינים ועוף כנף ודגים, שני מילים, פסוק אחד מספיק לכל יום, מה צריכים [את האריכות במעשה בראשית], יש פה 31 פסוקים, ועוד 3 זה 34 פסוקים, בשביל מה צריכים כל כך הרבה פסוקים, אפשר להכניס אפילו בפסוק אחד את הכל, שביום ראשון אור ושמים וארץ, ויום שני רקיע

הגאולה (כפי שהזכיר בתחילת השיעור),
[אומר רש"י:] כח מעשיו הגיד לעמו,
לתת להם נחלת גויים, שיבואו
אומות העולם ויגידו ליסטים
אתם, זה מה שצועקים
החזיבאללה, אנחנו בסך הכל
[נלחמים] מלחמה לגיטימית, [13].

אזעכשיו באים הגויים ואומרים
ליסטים אתם, ארץ שבעה
גויים, מי אמר לך לבוא לכאן?!
אז [היהודים] אומרים: היה שואה
באנו, אז תלכו למקום אחר,
תלכו לאוגנדה, יש המון
מקומות, בארגנטינה קנו שטחים
בגודל כל ארץ ישראל, כל ארץ
ישראל זה רק 20 אלף ק"מ
מרובע, עם סיני זה 80 אלף אבל
כל ארץ ישראל זה 20 אלף ק"מ
מרובע, לא יותר, אז היה הברון
הירש והוא קנה בארגנטינה, הוא

מבדיל בין מים למים, ויום
שלישי תדשא הארץ דשא עשב
ויבשה ועץ פרי עושה פרי, ויום
רביעי זה שמש ירח וכוכבים, זה
שני מילים, זה כבר שלושה
מילים, זה הכל, שמש ירח
וכוכבים, ואחרי זה: את הלוויתן
ובת זוגו וכל העופות והדגים זה
יום חמישי, ואחרי זה האדם
והחיות [ביום שישי], מספיק על כל
יום לתת שלושה ארבעה מילים,
שלושה ארבעה מילים כפול 6
ימים זה בסך הכל 18 מילים, 18
מילים זה יכול להיכנס אפילו
בפסוק אחד, מה האריכות
הגדולה כאן?.

אזכל האריכות אומר רש"י זה
רק בשביל כח מעשיו הגיד
לעמו. לכן פעמיים כח זה 784,
כח כפול כח זה תשפ"ד, זה שנת

מראי מקומות והערות

את [תושבין] עזה יעבירו לאשדוד, ואנחנו נלך לגור
בעזה, כמו ר' ישראל נג'ארה, מה, איפה הוא גר?
בעזה! או עוד לא היה אשדוד היה רק עזה, הווינצער
נסע מיד אחרי כיבוש עזה [תשכ"ח] להשתטח על
הקבר [של ר' ישראל נג'ארה] ואמר שם את כל
התהילים שעתיים, וכל החאמסניקים עמדו מסביב
ולא נגעו בו, ברבי מוויניץ, מרסעט וויניץ מחיפה,
(אז דבר ראשון צריכים ללכת לגור בעזה, זה אין
בזה שום שאלה...)

¹³ עכשיו בבלארוס הוציאו בעיתונים כתבו שאנחנו
כולנו עם הפלסטינים, ציטטו עכשיו את כל
העיתונים בכל העולם, עיתונים בברלין בפריז, אז
בבלארוס שזה המקום הכי חשוב, זה רוסיה הלבנה,
ששם היה וילנה, והכל זה גבול ליטא, אז שם אמרו
שאנחנו עם הפלסטינים, והפלסטינים צודקים, מגיע
להם את ארץ ישראל, בשביל זה בידן הגיע לכאן,
לתת להם (- לערבים) את ארץ ישראל, רק הם לא
באו לפגישות, אז מה אפשר לעשות, אבל המטרה
שלו הייתה לתת להם את ארץ ישראל, לפנות את
אשדוד, את אשקלון, לאן יפנו את אשדוד? לעזה,

קנה שם שטח שלם, אוטונומיה, והתיישבו שם איזה 20 אלף יהודים, 30 אלף יהודים, אחרי הפרעות בקישינב, תרס"ג.

עכשי ו'קראתי את כל הפרעות, בעיתונים של רוסיה כולם התפארו בזה שעושים פרעות ביהודים, ובא הבישוף ועודד אותם הלאה, תפרעו בהם, תשחטו אותם, הבישוף עצמו עבר בין הפורעים, הוא כותב שם את הכל, הוא עבר בין הפורעים הבישוף של קישינב, (אנחנו היינו שם בקישינב, אתה גם היית בקישינב, בקישינב היינו כמה פעמים, עכשיו נוסעים רק דרך קישינב, חייבים לעבור דרך קישינב, אתה רוצה לנסוע לאומן - דרך קישינב, פעם היו נוסעים דרך קייב, היום נוסעים דרך קישינב, אז כל אחד יצטרך לנסוע לקישינב אין שום ברירה).

אזכרתי תסגר - תרס"ג אז נהרגו 50 יהודים, יש על זה ספר שלם, קראתי את כל הספר בגיל עשר, ספר שלם 'פרעות קישינב', דברים הכי נוראים, הכי מזעזעים, יותר גרוע מהנאצים,

ואחרי זה, אחרי שלוש שנים עשו עוד פעם פרעות, דבר ראשון זה 'פרעות קישינב', כל אחד צריך לדעת את הסיפור, את הכל, ואחרי זה היה פרעות אומן שהרגו 30 אלף איש באומן, אז יש את העיתונים, אם האוקראינים רוצים [היום] להכחיש את זה, אז הם לא יכולים כי יש את העיתונים, העיתונים נמצאים עד היום, אפשר לקבל את העיתון של אומן, שאחרי שהרגו 30 אלף יהודים, כל העיתונים באומן התפארו, עם משמיד עם, זה היה הכותרת הראשית בכל העיתונים - עם משמיד עם, יש [יהודים] עם של גנבים, עם של רוצחים [והאוקראינים משמידים אותם, ה"י].

כי רחל הייתה הגנבה הראשונה בעולם, היא גנבה [ללבן] את התרפים, בנימין גנב גביע, וגם את התור, הוא גנב, הוא קפץ לים [סוף] זה היה בגנבה, לפי ר' מאיר הוא היה גנב גדול¹⁴, כי עמדו

מראי מקומות והערות

שבטו של בנימין וירד לים תחילה שנאמר שם בנימין צעיר רודם אל תקרי רודם אלא רד ים והיו שרי יהודה רוגמים אותם שנאמר שרי יהודה רגמתם לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזן

¹⁴ סוטה לו, ע"ב

דתניא היה ר"מ אומר כשעמדו ישראל על הים היו שבטים מנצחים זה עם זה אומר אני וירד תחלה לים וזה אומר אני וירד תחלה לים קפץ (לו, ע"א)

היום ובין כתפיו שכן", אז [תחילת פסוק זה הוא: "ידיד ה' ישכון לבטח עליו חופף עליו כל היום", בנימין נקרא ידיד ה', "חופף עליו כל היום", הכל בזכות האבנים שהוא קיבל,

[ובן] בנימין קיבל מכות רצח שהוא גנב גביע [מיוסף], כי הם אמרו [כיון שלא האמינו שהגביע נגנב על ידי אחד מהאחים]: "אשר ימצא הגביע בידו ומת", יוסף אמר: אני לא כזה, אנחנו המצרים יפי נפש, עדינים, לא הורגים אדם בשביל גנבה, זה לא צודק, נגיד בסעודיה חותכים יד, אבל יש מקומות שהיו תולים בן אדם, כתוב שר' אלעזר בר' שמעון היה תולה אנשים על גנבה, לא שמענו כזה דבר, על גנבה תולים בן אדם? אבל בן נח, אולי בן נח חייב סייף.

על כל פנים ר' אלעזר בר' שמעון פעם אחת הוא תפש מישהו¹⁵, ה' ירחם, אני לא רוצה

בתור כל השבטים [לקפוץ לים סוף במסירות נפש, וקבעו סדר מי יקפוץ לפני מי], יהודה ראשון, אחרי זה ראובן שמעון לוי, יששכר זבולון דן נפתלי גד ואשר, בנימין עומד אחרון, פתאום הוא עוקף את כולם וקופץ לים, אז זרקו עליו כאלה אבנים, כל אבן שלוש טון, לכן הוא קיבל את בית המקדש, "בין כתפיו שכן", כמו שאנחנו אומרים [בתהילים] מזמור ס"ח: "שם בנימין צעיר רודם", אל תקרי רודם אלא רד ים, "שרי יהודה רגמתם", הם (- שרי יהודה) זרקו עליהם אבנים, כל אבן שלוש טון, והוא הדף את זה בחזרה, ה' הדף את זה, הענני כבוד הדפו את האבנים, אבל כל אבן שלוש טון, [ולכן זכו בנימין ל] "בין כתפיו שכן", לכן אנחנו אומרים: 'ידיד ה' ישכון לבטח עליו', עכשיו קראנו בזאת הברכה, לפני שבוע קראנו, היה שמחת תורה, "חופף עליו כל

מראי מקומות והערות

לחפש אחר הגנבים, ולתופסם. אמר ליה רבי אלעזר ברבי שמעון: היכי יכלת לחזו? כיצד אתה יכול לעמוד על תחבולותיהם של הגנבים, וכי לאו כחיותא מתילי? הרי הם נמשלו לחיות, המתחבאות ביום במקומות מסתור, דכתיב "בו תרמוש כל חיתו יער"?

לגבורה שנאמר ובין כתפיו שכן:

¹⁵ בבא מציעא פג, ע"ב [עם ביאור]

רבי אלעזר ברבי שמעון אשכח להחזו פרהגונא, דקא תפיס גנבי. פגש באדם שהיה ממונה מטעם המלך

מראי מקומות והערות

להריגה! שגם ישראלים היו בין הגנבים. שלח ליה רבי אלעזר ברבי שמעון: קוצים אני מכלה מהכרם! שלח ליה רבי יהושע בן קרחה: יבא בעל הכרם ויכלה את קוציו! כלומר, הקדוש ברוך הוא בעצמו שהוא בעל הכרם [כמו שנאמר "כי כרם ה' צבאות בית ישראל"] הוא יכלה את הרשעים. ומה לך לגרום להם הריגה.

יומא חד פגע ביה ההוא כובס, יום אחד פגש את רבי אלעזר ברבי שמעון אדם שהיה כובס. קרייה כינה הכובס את רבי אלעזר ברבי שמעון "חומץ בן יין"! על שום שהוא תופס את הגנבים. אמר רבי אלעזר ברבי שמעון: מדחציף כולי האי, מכיון שהוא כזה חצוף, שמע מינה רשיעא הוא! אמר להו לאנשי המלך: תפסוהו! והם אכן תפסוהו ושמו אותו בבית הסהר. לבתר דנת דעתיה, לאהר מכן, כשנחה דעתו של רבי אלעזר ברבי שמעון, אול בתריה לפרוקיה. הלך וניסה להוציא אותו מהמאסר. ולא מצוי ולא הצליח. קרי עליה, קרא רבי אלעזר ברבי שמעון על הכובס את הפסוק במשלי [כא כג] "שומר פיז ולשונו, שומר מצרות נפשו". שהוא הביא על עצמו את הצרה הזאת על ידי שקרא לו חומץ בן יין.

זקפוהו, תלו את הכובס. קם תותי זקיפא, זקא בכי. נעמד רבי אלעזר ברבי שמעון תחת עץ התליה, וככה. אמרו ליה: רבי! אל ייע בעיניך על כך שהוא נתלה. שהרי הוא ובנו בעלו נערה המאורסה ביום הכפורים! שעונשם בסקילה. וכל הנסקלין נתלין לאחר הסקילה. והרי קיבל עונשו.

הניח רבי אלעזר ברבי שמעון ידו על בני מעיו. אמר: שישו בני מעי, שישו! ומה ספיקות שלכם כך, כגון הכובס הזה, שלא הייתי בטוח ברשעותו, אלא מתוך שהתחצף כנגדי, ולבסוף נתגלה רשעותו. ודאית שלכם, כגון אלו שמנמנמים בחנויות, שקרוב לודאי שהם גנבים, על אחת כמה וכמה שעשיתי כהוגן שמסרתי אותם למלכות. מובטח אני בכם בבני מעי שאין רמה ותולעה שולטת בכם!

ואפילו הכי, לא מיתבא דעתיה, עדיין לא נחה דעתו של רבי אלעזר ברבי שמעון על כך שגרם מיתה לכובס. אשקוהו סמא דשינתא, השקו אותו בסם

איכא דאמרי: מהאי קרא קאמר ליה, את הפסוק הזה אמר לו רבי אלעזר ברבי שמעון [שם יט]: "יארב במסתר כאריה בסונו", שהגנבים אורבים במסתר, וקשה לתפוס אותם. ואם כן, דלמא שדלת צדיקי ושבתק רשיעי. שמא אותם שאתה תופס הם צדיקים, ואילו את הגנבים איך מצליח בכלל לתפוס? אמר ליה הממונה: ומאי אעביד? מה עלי לעשות, הרמנא דמלכא הוא! שהרי אני מצווה מהמלך על כך.

אמר ליה רבי אלעזר ברבי שמעון: תא אנמרך היכי תעביד, בא ואלמרך כיצד לנהוג! עול בארבע שעי להנותא, היכנס לחנויות בשעה הרביעית של היום, שאז זמן סעודה וכולם נכנסים לחנויות לסעוד. כי הוית איניש דקא שתי המרא, אם תראה אדם ששותה יין, זקא נקיש כסיה בדיה זקא מנמנמ, ומחזיק בידו את הכוס כשהוא מנמנם, שאול עילויה, שאל עליו מי הוא! אי צורבא מרבנן, וניים, אם הוא תלמיד חכם. הרי לכן הוא מנמנם משום אקדומי קדים לגרסיה. כי השכים בעוד לילה לתלמודו. אי פועל הוא, אם הוא שכיר יום, הוא מנמנם, כי קדים קא עביד עבידתיה, השכים למלאכתו. ואי עבידתיה בליליא, אם גידו לך שהוא עובד בלילות, אף על פי כן אין לך לחשוך בו שמא הוא גנב, ואפילו אם לא שומעים שום רעש מהעבודה בביתו בלילה, כי שמא רדודי רדיד, הוא עוסק בעשיית מחטים מחוטי נחושת וברזל, מלאכה שאינה עושה רעש כלל. ואי לא, אם אינו אחד מאלו, גנבא הוא, ותפסיה! סימן שהוא גנב, שהוא ער בלילה כדי לארוב לעוברי דרכים או לחתור תחת הבתים. ועליך לתופסו.

אישתמע מילתא בי מלכא, הגיע עד בית המלך דבר עצתו של רבי אלעזר ברבי שמעון. אמרו מבית המלך: קריינא דאיגרתא - ליהוי פרונוקא! [כותב האיגרת הוא יהיה גם השליח למוסרה]. ולכן, הוא שהציע את ההצעה, הוא גם יבצע אותה. אתיהו לרבי אלעזר ברבי שמעון, מינו את רבי אלעזר ברבי שמעון לתפוס גנבים, זקא תפיס גנבא, ואזיל. והוא אכן הצליח בכך לתפוס את הגנבים.

שלח ליה רבי יהושע בן קרחה: חומץ בן יין, כלומר, רשע בן צדיק, עד מתי אתה מוסר עמו של אלקיננו

תראה איזה רשע אתה, תולה גנבים, כל יום תולה מאה גנבים. אז נגיד שוטר עומד, שוטר תנועה צריך למלא מאה דוחות, פעם עצרו מישהו משוכו

לספר לכם את זה, אתם לא מקליטים נכון? הוא תפס מישהו, הוא (- ר' יהושע בן קרחה) קרא לו (- לר' אלעזר בר' שמעון) חומץ בן יין, אתה חומץ, היה לך אבא צדיק

מראי מקומות והערות

מסריה. הכא, אצל רבי אלעזר ברבי שמעון, אף על גב דאיכא שורייקי סומקי לא מסריה. קרי אנפשיה קרא רבי אלעזר ברבי שמעון על עצמו את הפסוק בתהלים [טז ט] "אף בשרי ישכון לבטח!"

כי הוּוּ מקלעי, כשהיו נפגשים, רבי ישמעאל ברבי יוסי ורבי אלעזר ברבי שמעון בהדי הדדי, ביחד, ועמדו פנים אל פנים, הוּוּ עייל בקרא דתורי בנייהו, היה יכול לעבור שור ביניהם, תחת כריסם, ולא הוּוּ נגעה בהוּ. והשוּר לא היה נוגע בהם, מרוב שהיה כריסם כל כך גדול.

המרדים, ועיילוהו לביתא דשישא, והכניסו אותו לבית העשוי משיש, וקרעו לכריסיה פתחו לו את הבטן. הוּוּ מפקו מיינה דיקולי דיקולי דתרבא, הוציאו לו מהבטן סלים מלאים שומן, לפי שהיה בעל בשר מאוד, ומותבי בשמשא, הניחו אותם בשמש, בתמוז ואב, כדי לנסות אם יסריה וירום תולעים. ולא מסריה!

ומקשינן: כל תרבא נמי לא סריה! הרי כל שומן בדרך כלל לא מסריה אלא אם כן הוא ביחד עם בשר? ומשנינן: כל תרבא אמנם לא סריה, אך שורייקי סומקי, הגוונים האדומים שבו שהם מין בשר,

לא יודע [מי גנב], אני תופס אנשים תולה אותם, לא מעניין אותי כן גנב לא גנב, אני חייב למלא מאה דוחות, מאה פרוטוקולים, מאה פרוספקטים, הוא חייב למלא.

טוב, אומר לו ר' אלעזר בר' שמעון: לא [עושים] ככה, ככה לא מתנהגים, לא תופסים סתם אנשים, יש לי עצה, תיכנס [בוקר] לאיזה מסעדה, לאיזה קיוסק, לאיזה בר, לאיזה פונדק, איזה פאב, תראה מי שותה שם קולה, מי שותה וויסקי, מי שותה וודקה, ותראה אם הוא נרדם על הכוס [בבוקר] תדע שהוא היה ער בלילה, ואז תחקור, אולי הוא תלמיד חכם [ולמד בלילה ולכן הוא כעת עיף], אולי הוא ברסלב, אולי הוא הולך לשדה, יש לו חברותא, אולי קם פאר טאג'ס, ואולי הוא [עובד] משמרת לילה, עובד לילה, אולי הוא שומר לילה, אולי הוא עובד בזהב בעבודות לילה. אם לא זה ולא זה ולא זה, אז הוא גנב, אתה יכול לתלות אותו, לא צריך עדים.

כי שלמה רצה לשפוט בלי עדים, ה' אמר לו: לא, "על פי שני עדים יקום דבר", שלמה אמר [וכן]

בנים, [בסוף במקום שיקנסו אותנו] כל השוטרים חתמו על הוראות קבע, כל השוטרים! בלי יוצא מהכלל! אז תופסים אחד משוכו בנים, הוא אומר: אני שוכו בנים, שוכו בנים, תיסע, אז פעם תפסו אחד משוכו בנים, אז השוטר אמר לו: אם אני משחרר אותך אני צריך לעמוד עוד שעה בכביש, כי אתה בדיוק המאה, אני צריך מאה דוחות, עכשיו בדיוק השלמתי את המאה, עכשיו [אם] אני אשחרר אותך, אני יצטרך לעמוד עוד שעה בכביש עד שאני אמצא עוד מישהו. אז כל שוטר יש לו כמה דוחות שהוא צריך למלא או מאה או מאתיים, לפי זה הוא מקבל עליה בדרגה, ואם הוא משחרר מישהו, אז הוא צריך לעמוד עוד שעה בכביש.

אז עכשיו צריך לתפוס מאה גנבים כל יום, מאה גנבים, זה לא משנה כן גנבים לא גנבים, מאה אנשים הוא צריך לתלות, אז ר' אלעזר בר' שמעון שואל את שליח המלך, את השוטר, את השוטר שתופס גנבים, איך אתה תופס גנבים? [ענה לו שליח המלך:] אני

הפשע הכי גדול, התועבה הכי גדולה, אתה לא צריך להצטער.

אמר [ר' אלעזר בר' שמעון] שישו בני מעי, שישו בני מעי, [ומה

ספיקות שלכם כך, כגון הכובס הזה, שלא הייתי בטוח ברשעותו, אלא מתוך שהתחצף כנגדי, ולבסוף נתגלה רשעותו. ודאית שלכם, כגון אלו שמנמנמים בחנויות, שקרוב לוודאי שהם גנבים, על אחת כמה וכמה שעשיתי כהוגן שמסרתי אותם למלכות. מובטח אני בכם בבני מעי שאין רמה ותולעה שולטת בכם! (המשך הגמרא עם ביאור)].

ומאז ר' אלעזר בר' שמעון [ב[חודשים]

היה מוציא [דיקולי דיקולי דתרבא, הוציאו לו מהבטן סלים מלאים שומן, לפי שהיה בעל בשר מאוד, ומותבי בשמשא, הניחו אותם בשמש, בתמוז ואב, כדי לנסות אם יסריח וירום תולעים. ולא מסרחי! (המשך הגמרא עם ביאור)].

[ר' אלעזר בר' שמעון] היה שמן ענק, היה יכול לעבור עגלה עם שני שוורים מתחת לבטן שלו, שהיה נכנס עם ר' ישמעאל, עגלה שלמה הייתה עוברת מתחת לכרס, גמרא בבא מציעא, והוא זכה לתשע סאין תשע קבין¹⁶.

אני צריך עדים? אני יודע שהוא גנב, אני יכול לתלות אותו, [אמר לו ה':] לא.

אזר' אלעזר בר' שמעון התחיל לתפוס גנבים, אז בא אליו ר' יהושע בן קרחה, אמר לו: איך אתה עושה [כך, להרוג גנבים בלי הוכחה ומשפט]? אמר לו [ר' אלעזר בן ר' שמעון]: אני מבער קוצים מהכרם, [אמר לו ר' יהושע]: יבוא בעל הכרם (- ה') ויכילה את קוציו.

בסוף ר' אלעזר בר' שמעון תפס מישהו [שהיה כובס], ה' ירחם עלינו, [כי] הוא אמר לו 'חומץ בן יין', תלה אותו, מיד הוא התחרט, בשביל [שהוא אמר לי] חומץ בן יין תולים? מילא גנבים, [אבל] הוא רק אמר חומץ בן יין, טוב, הוא הלך ונעמד תחת עמוד התליה והתחיל לבכות, אוי לי, מה עשיתי לך, למה תליתי אותך, למה ככה כעסתי בגלל חומץ בן יין, אז הוא אומר לו [לר' אלעזר בר' שמעון] מה אתה מדבר, הם (- הכובס שגינה את ר' אלעזר בר' שמעון ובנו) החטיאו נערה ביום כיפור, יש נערה והוא והבן ה' ירחם מה שהם עשו,

מראי מקומות והערות

תמוהים, ראה ליקוטי הלכות י"ד - הלכות דגים

¹⁶ בעניין מעשים אלו המובאים בגמרא הנראים

אז כל זה הגמרא מביאה כאן בבבא מציעא, פ"ג עמוד ב', [חזור לתחילת המעשה:] טוב, אז הוא אמר לו: תבדוק, תיכנס לפאב, לדיסקוטק, לאיזה בר, תראה מי נרדם על כוס ויסקי, על כוס קולה, על הכוס וודקה, מי נרדם, מי שנרדם תחקור, אולי הוא תלמיד חכם, אולי הוא קם פאר טאג'ס אולי הוא ברסלב, אולי הוא היה בשדה.

ר' לוי יצחק אמר ש[חסידי] ברסלב לא לקחו [לצבא] במלחמת העולם הראשונה, מי שהיו תופסים אותו בלילה לוקחים אותו לצבא, אם [הוא אמר:] אני ברסלב, אז לא לקחו אותו, הוא (- ר' לוי יצחק) אמר את זה כמה פעמים.

במלחמת העולם הראשונה גייסו במכה אחת עשר מיליון חיילים, גייסו נגד גרמניה ואוסטריה, גרמניה ואוסטריה ותורכיה עשו מלחמת עולם, לכן לקחו [לצבא] את התורכים מכל ארץ ישראל, אז [כשהטורקים הפסידו במלחמה לאנגלים] לקחו להם את ארץ ישראל, מסכנים, עכשיו הם רוצים את זה בחזרה, במלחמת העולם הראשונה 1917 ערב חנוכה [כבשו האנגלים מהטורקים את ירושלים], האנגלים חיכו בשמואל הנביא, 30 יום חיכה אלנבי, [כדי לכבוש את ירושלים בחנוכה].

אלנבי זה המצביא הכי גדול בכל תולדות האנושות, הוא הצליח לכבוש מהתורכים, שהם היו הכי מאומנים בעולם,

לכאורה לפי גשמיית דעות בני אדם, כמו מאמרי הרבה בר פר חנה ומאמרי המשתעי ושארי מאמרים פאלה. וכו' מה שמונא בדברי רבותינו וכו' במלחמת מלחמה תנאים שאכלו הרבה והיה פרסם הרבה, כמו שמונא במדרש מרבי אלעזר בן שמעון וכו'. והכל בשביל להודיע לנו מעלת הצדיקים שקדשו וזכנו עצמנו כל כך עד שעמדו ה' יתברך על ידי כל הדברים שבעולם: על ידי אכילה ושתייה וכו' וכל שיתתם היה קדש וכלם היה בהם רזון נפלאים, פי אנו צריכין להאמין שכל הדבוריהם ומעשיהם אינו פשוט, אלא יש בהם רזון, כמו שמבאר (בס' ימין מב), שכל זה הוא בחינת גידיל תורה ונאדיר כנ"ל.

מוראי מקומות והערות

הלכה ד

וזה שאמר רבותינו וכו' לברכה שסנפיר נכתב רק למצו גידיל תורה ונאדיר, הינו שהתורה הודיעה לנו הס' של סנפיר אף על פי שהעקר הוא משקשט, אכל הוא בשביל גידיל תורה וכו', הינו בשביל להעיר אוננו שפאמת יש צדיקים שיש להם פה גדול וקדוש לדבר גדולות ונפלאות שיכולין לפרח ולשוט במימי הדעת, בדרכים נפלאים ונוראים מאד, שכל זה הוא בחינת גידיל תורה ונאדיר, שהוא בחינת ספורי התורה כמעשה האבות בבארות ומקלות וכו' כנ"ל. וכן בתורה שבעל פה, בגמרא ומדרשים שהביאו מאמרים שהם פליאות

לכאורה לפי גשמיית דעות בני אדם, כמו מאמרי הרבה בר פר חנה ומאמרי המשתעי ושארי מאמרים פאלה. וכו' מה שמונא בדברי רבותינו וכו' במלחמת מלחמה תנאים שאכלו הרבה והיה פרסם הרבה, כמו שמונא במדרש מרבי אלעזר בן שמעון וכו'. והכל בשביל להודיע לנו מעלת הצדיקים שקדשו וזכנו עצמנו כל כך עד שעמדו ה' יתברך על ידי כל הדברים שבעולם: על ידי אכילה ושתייה וכו' וכל שיתתם היה קדש וכלם היה בהם רזון נפלאים, פי אנו צריכין להאמין שכל הדבוריהם ומעשיהם אינו פשוט, אלא יש בהם רזון, כמו שמבאר (בס' ימין מב), שכל זה הוא בחינת גידיל תורה ונאדיר כנ"ל:

שהם נכנסים לחיפה, ההודים, וככה על ידי ההודים הם הצליחו לכבוש את ארץ ישראל מהתורכים. עכשיו הם (הטורקים) רוצים את זה (- את ארץ ישראל) בחזרה, זה היה שלהם. 400 שנה שלהם.

כתוב שהמלאך של ישמעאל ביקש את ארץ ישראל, אמר: מה זה? לא מגיע לנו? אנחנו גם בנים של אברהם, אנחנו בן בכור, מגיע פי שניים, [וכן] אנחנו גם מלים, הערבים גם מלים, אין להם פריעה, אבל בשר הם מלים, אז כתוב בזהר וארא שהמלאך של [ישמעאל] הוא הגיע לקב"ה¹⁷, וכתוב בזהר

היו מאומנים על ידי הצרפתים [שהיו יריבים של האנגלים], ואי אפשר לכבוש את רפיח, אי אפשר לכבוש, אז הם (- האנגלים) הורידו מהאווירונים שקים מלאי סיגריות, ובתוך הסיגריות שמו חשיש, וככה הערבים עישנו את החשיש, הם ראו סיגריות שקים עם סיגריות, הם לא הבינו מה זה, וברגע שעישנו את זה נרדמו כולם, וככה נכנסו לרפיח, ומרפיח נכנסו לחאן יונס, נכנסו לעזה, אבל אי אפשר לכבוש את ארץ ישראל בשום אופן לא, [האנגלים] הם הביאו [חיילים] מהודו, הביאו [חיילים] כל אחד שני מטר, וההודים הולכים בתוך הכדורים, בתוך הכדורים! יש את התמונה

❁ מראי מקומות והערות ❁

יְהִי לְפָנֶיךָ, וְאֵף עַל גֵּב דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא הַנָּה מְבַשֵּׁר לִיָּה עַל יַצְחָק, אֲתֵדְבַק אֲבָרְהָם בְּיִשְׁמַעְאֵל, עַד דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתֵיב לִיָּה, (בראשית י"ז) וְלִישְׁמַעְאֵל שְׂמַעְתִּיךָ וְגו'. לְבַתֵּר אֲתֹנְהוּ, וְעָאֵל בְּמִיָּמָא בְדִישָׁא, עַד לֹא יַצְחָק לְעָלְמָא.

[תרגום: רבי יוסי ורבי חניא היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חניא, למה אתה שותק, הרי הדרך לא מתקנת אלא רק בדרך תורה? נאנח רבי חניא ונכה. (אמר לו, מהי? 'אמר לו, אוי וכו') פתח ואמר (בראשית יא) ותהי שרי עקרה אין לה ולד. אוי על זה! אוי על אותו זמן שהולידה הגר את ישמעאל. אמר לו רבי יוסי, למה? והרי הולידה אחר כך, והיה לה בן גזע קדוש? אמר לו, אתה רואה ואני רואה, וכך שמעתי מפי רבי שמעון דבר, ובכיתי. אוי על אותו

¹⁷ זה חלק ב, שמות פרשת וארא, דף לא, ע"ב

רבי יוסי ורבי חניא הוו אולי פאורחא. אמר רבי יוסי לרבי חניא, אמאי את שתיק, הא אורחא לא אתתקנו, אלא במלי דאורייתא. אתנגיד רבי חניא, ונכה, פתח ואמר, (בראשית י"א) ותהי שרי עקרה אין לה ולד ווי על דא, ווי על ההוא זמנא דאולידת הגר לישמעאל. אמר ליה רבי יוסי, אמאי. והא אולידת לבתר, והנה לה ברא גזעא קדישא. אמר ליה, את חמי, ואנא חמינא, והכי שמענא מפומי דרבי שמעון מלה, ונכנינא ווי על ההוא זמנא, דבגין דשרה אתעפבת, פתיב, (בראשית ט"ז) ותאמר שרי אל אברם וגו' בא נא אל שפתי וגו'. ועל דא, כתיבא שעתא להגר, למירת לשרה גבירתה, והנה לה ברא מאברהם. ואברהם אמר, (בראשית י"ז) לוי ישמעאל

וארא שר' שמעון בכה: למה [אברהם] אמרת: 'לו ישמעאל יחיה לפניך', בשביל ארבע מילים, כל מה שישמעאל חי זה בזכות התפילות של אברהם אבינו, אברהם אמר: 'לו ישמעאל יחיה לפניך', ווי לאותו רגע, ווי לאותו רגע שאברהם אבינו אמר 'לו ישמעאל יחיה לפניך', אז [בגלל זה] הם בעזה, ויורים טילים, זה הכל מהברכה של אברהם אבינו

[לישמעאל], ארבע מילים 'לו ישמעאל יחיה לפניך', מהארבע מילים הם כבר חיים ארבע אלף שנה, שולטים בעולם, שולטים על כל העולם.

אז המלאך של ישמעאל הוא אמר לו 400 שנה, אמר לפני הקב"ה: מה מגיע ליהודים את ארץ ישראל? מה הם יותר טובים מישמעאל? ישמעאל הוא בן

❁ מראי מקומות והערות ❁

הזמן שג'גלל ששרה התעקבה, פתוב (בראשית טז) ותאמר שרי אל אברהם וגו' בא נא אל שפתי וגו'. ועל זה עמדה השעה להגר לרשת את שרה גברתה, והיה לה בן מאברהם. ואברהם אמר, לו ישמעאל יחיה לפניך. ואף על גב שהקדוש ברוך הוא היה מבשר לו על יצחק, נדבק אברהם בישמעאל, עד שהקדוש ברוך הוא השיב לו, והלישמעאל שמעתיה וגו'. אחר כך נמול ונקנס לברית הקדוש, עד שטרם יצא יצחק לעולם.]

יצחק? אמר לו, זה נמול פראי וכתקוננו, וזה לא פה. ולא עוד, אלא שאלה נדבקים בי פראי לשמונה ימים, ואלה רחוקים ממני עד כמה ימים. אמר לו, ועם כל זה, פניו שנמול, לא יהיה לו שכר טוב בשביל זה?]

ווי על ההוא זמנא, דאתיליד ישמעאל בעלמא, ואתגור מה עבד קודשא בריה הוא, ארחיק להו לכני ישמעאל, מדבקותא דלעילא, ויהב להו חולקא לתתא בארעא כד'ישא, כגון ההוא גזירו דבהון.

ותא חזי, ארבע מאה שניו, כ'ימא ההוא ממנא דבני ישמעאל, ובקעא קמי קודשא בריה הוא, אמר ליה, מאן דאתגור אית ליה חולקא בשמך. אמר ליה אין. אמר ליה והא ישמעאל דאתגור, (ולא עוד אלא דאתגור בר תליסר שניו) אמאי לית ליה חולקא כך כמו יצחק. אמר ליה, דא אתגור כדקא יאות וכתקוננו, ודא לאו הכי. ולא עוד, אלא דאליו מתבקין בי כדקא יאות, לתמנא וימיו ואליו רחיקו מני עד כמה ימים. אמר ליה, ועם כל דא, פניו דאתגור לא יהא ליב בגיניה.

[תרגום: אוי על אותו זמן שולד ישמעאל בעולם ונמול, מה עשה הקדוש ברוך הוא? הרחיק את בני ישמעאל מן הדבקות העליונה, ונתן להם חלק למטה פארץ הקדושה בשביל אותה המילה שבהם.]

וזמינו בני ישמעאל, למשלט בארעא קודשא, פד איהי ר'מניא מפלא, זמנא סגי, כמה דגזירו דלהון כר'מניא בלא שלימו. ואינון יעכבו דהון לכני ישראל לאתבא לדוכתייהו, עד דאשתלים ההוא וכותא דבני ישמעאל.

[תרגום: ובא דאה, ארבע מאות שנים עמד אותו ממנה של בני ישמעאל ובקש לפני הקדוש ברוך הוא. אמר לו, מי שנמול יש לו חלק בשמך? אמר לו, כן. אמר לו, והרי ישמעאל נמול, (ולא עוד, אלא שנמול בן שלש עשרה שנה) אז למה אין לו חלק כך כמו

[תרגום: ועתידים בני ישמעאל לשלט בארץ הקדושה כשהיא ריקה מזהל זמן רב, כמו שהמילה שלהם ריקה כלי שלמות, והם יעכבו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שישתלם אותה זכות של בני ישמעאל.]

שזה שייך לערבים ארץ ישראל. אז 1300 שנה הם (הערבים) היו שולטים, ממתי שבנו את מסגד עומר זה שנת 700, שנת 633 אז מת מוחמד, אז שנה אחרי זה כבשו את ארץ ישראל 634, ובשנת 700 אחרי 66 שנה אז בנו את מסגד עומר, כתוב התאריך למטה במרתף, זה לקח עשר שנים לבנות אותו, גמרו אותו בשנת 700, בשנת 2000 [עברו] 1300 שנה [לכיבוש המוסלמי של ארץ ישראל], כנגד 13 שנה שעשו לו את הברית, אז כנגד 13 שנה זה 1300, עד המילניום, עד תש"ס שאז היה צריך להיות כבר תחיית המתים.

כתובכהיכל הברכה¹⁸ שבתש"ס יהיה תחיית המתים כי זה 5760 זה בדיוק מספר הלוגין שיש במקווה, 40 סאה וכל סאה

ככור, הוא בן של אברהם אבינו, כתוב שאברהם לקח את הגר בכתובה וקידושין, אז מה לא מגיע לנו את ארץ ישראל, [ועוד שהרי יצחק נימול בשמונה ימים ולא הרגיש כמעט הכאב, ולא יכל להתנגד, ואילו ישמעאל נימול ב]13 שנים, אז עשיתי חשבון שהם שלטו בארץ ישראל בדיוק 1300 שנה, בגיל 13 עשו לו ברית מילה, [וכשהיה ישמעאל] בגיל 14 נולד יצחק, אז כנגד [גיל] 13 שנה שעשו לו ברית מילה, אז הם שלטו בדיוק משנת 700 עד שנת 2000, שנת 2000 במילניום כבר לקחו להם את ארץ ישראל לגמרי, כבר אמריקה לקחה להם את ארץ ישראל לגמרי. עכשיו היא מגיעה פה עם המרינס, עם הקומנדו שלא יקחו ליהודים את ארץ ישראל, החיזבאללה אומר שזה שייך לו, וככה אומרים עיראק, וככה אומרת סעודיה,

מראי מקומות והערות

לישועה ובדניאל אלפים ושלש מאות ונצדק קדוש וזה החשבון מחורבן בית ראשון עד הגאולה שלימה ו"ה החשבון הוא על שנת יר"א א"ת יה"וה אברהם יצחק יעקב ועכ"פ לא יאחר משנת סתר עת קץ ו"ה פ' שתין והוא שתין לעבורא דדשא שהוא שנת שש מאות שנה דתרעין דחכמתא נתפתחו אל הדורשין ומבקשין עיין זוהר ועתה ממש שאז יהיה אחר תחיית המתים לגמרי נראה מדברי מרן תשל"ו ותש"ס יהיה יום הדין הגדול לטהר כל נפש:

¹⁸ מצאתי: היכל הברכה על בלק

[קרוב] מלא ואו וכל קרוב גרידא דכוותיה מורה על שכן קרוב צדיק יסוד עולם ונביא קדוש אמר קרובה ישועתי והאי רשע אמר ולא קרוב ובאמת קרוב שהגאולה בכל יום ובכל שעה נרגש בלב חי וכעת קרוב ממש בעתה ממש ולא כל כך כי גם בעתה יהיה אחישנה וכבר אמר מרן האר"י כימיו כבר התחיל בעתה וזהו שאמר אראנו ולא עתה ממש אעפ"כ ולא קרוב גם כן ומובטחים אנו בכל יום אחכה ואצפה

זה 144 ביצים אז 144 ביצים כפול 40 זה בדיוק 5760 בדיוק, אז מניין הביצים זה בדיוק ה' אלפים תש"ס, אז עכשיו בשנת 2000 (לספירה) לקחו להם את ארץ ישראל לגמרי, לקחו להם את הכל, את עיראק, את הכל.

אז כל זה כתוב בזהר בוארא, כתוב כל התאריכים, ווי, הוא אומר ווי על ההוא זמנא, ר' שמעון בכה ווי על ההוא זמנא שנולד ישמעאל, ואברהם אמר 'לו ישמעאל יחיה לפניך', ווי על ההוא זמנא, ובכה ר' שמעון, ושמעתי מפי ר' שמעון ובכינו, בכינו כולנו, כל התלמידים, כל האדרא.

[מקריא לשון הזהר: "אתנגיד ר' חייא פתח ואמר ותהי שרי עקרה אין לה ולד, ווי ווי ווי על דא, ווי על ההוא זמנא שהולידה הגר את ישמעאל", כי הגר זה אותיות הרג, כל העניין של הגר זה פרא אדם, רק להרוג, שמעתי את החידוש הזה עכשיו במוצאי שבת, שהגר זה אותיות הרג, והכל מרומז באותיות הגר, ישמעאל, שהם יגרמו לישראל לצעוק לה', עכשיו כולם צועקים

לה', כולם אומרים תהילים.

אמר לו ר' יוסי [למה בכה על שהוליד את ישמעאל, הרי בסוף הוליד] את יצחק, אמר לו [ר' חייא:] אתה לא רואה, "ותאמר שרי אל אברהם וגו' בא נא אל שפחתי וגו' (בראשית 18:12). ועל דא, קיימא שעתיא להגר, למירת לשרה גבירתה", [- ועל זה עמדה השעה להגר לרשת את שרה גבירתה], ומה אמר אברהם "לו ישמעאל יחיה לפניך" (בראשית 17:18), זה המילים שהביאו את כל האסונות, 'לו ישמעאל יחיה לפניך, זה המילים שהביאו לנו את כל האסונות 3300 שנה, כמה אנחנו מזמן אברהם אבינו? מזמן שכבשו את ארץ ישראל זה 3300 שנה, וארבע מאות שנה קודם נולד יצחק, אז זה 3700 שנה כבר, 'לו ישמעאל יחיה לפניך' הוא אמר את זה שנה לפני שנולד יצחק, מלידת יצחק עד יציאת מצריים זה 400 מיציאת מצרים עד היום זה 3700, זה (- יציאת מצרים) היה ב[שנת ב' אלפים ת]מ"ח והיום אנחנו בפ"ג זה היה 3735, עכשיו בפסח [פ"ד] זה יהיה 3336 שנה מיציאת מצרים, עוד ארבע מאות שנה קודם זה 3736 שנה,

ו'לו ישמעאל יחיה לפניך' אז זה
עוד שנה [קודם].
היא אומרת ברגע שתעשו עוד
בארות אנחנו נצא למלחמה, אל

תיקחו לנו את המונופול, הם
יצאו למלחמה, הם יכולים
לכבוש את אמריקה, את הכל.

עבשיו ו'רצו לתת להם אטום,
אמרו אם תעשו שלום

עם ישראל תקבלו אטום, אז זה
היה כל הוויכוח אם לתת להם
אטום כדי לעשות איתם שלום,
אין להם אטום, אבל צריכים
לתת להם כור אטומי, ולתת להם

אורניום ופלוטוניום, ולתת להם
את כל החומרים, אז רק אפשר
לקבל את זה מאמריקה. אנחנו
לקחנו את הכור האטומי
מצרפת, פרס אמר לצרפת אם לא
תביאו לנו כור אטומי מגלים את
כל הפשעים שלכם, כי הם רצחו

אז זה 3737 שנה מהזמן
שאברהם אבינו אמר 'לו
ישמעאל יחיה לפניך', שנה לפני
שנולד יצחק הוא ביקש על
ישמעאל, ארבע מילים, ואחרי
זה נולד יצחק, 400 שנה זה
יציאת מצרים, ועוד 3336 שנה
בדיוק, הגענו למספר שלנו 3737
שנה ממתי שהוא אמר 'לו
ישמעאל יחיה לפניך'.

בשבי ל' הארבעה מילים האלה
ישמעאל שולט בעולם
עד היום, ערב הסעודית, כל
הנפט בא מערב הסעודית, אפילו
שכבר אפשר לחפור בארות נפט
בעוד מקומות, אבל לא רוצים
לקחת לסעודיה את המונופול,

באנגליה, ואת הפשע הוא עשה באמריקה, והוא נתן להם (- לרוסים) את כל המסמכים איך בונים כור אטומי.

אז [הרוסים] מצאו 300 טון אורניום, ומזה הם עשו פצצת אטום, ופצצת מימן, וכל זה הגרמנים החביאו, ומהשלוש מאות טון האלה היה אפשר לעשות מיליארד פצצות אטום, כל אטום זה גרם אחד [אורניום], בסך הכל גרם אחד זה [כמו] 90 אלף חומר T.N.T, גרם אחד אתה מכפיל בשלוש מאות אלף, כפול 300 מאות אלף אתה מקבל 90 אלף טון של [-], והפצצה [אטום שורקו האמריקאים] על הירושימה הייתה [שווה ל] 12 אלף טון, אז זה נקרא שמינית, שמינית ממאה, אז זה 12 מ-96, ואחרי זה זרקו [על נסקי] פלוטוניום, זה היה שווה פי אלף, אבל זה לא פעל [מספיק] כי זה נכנס לתוך הרים, כי היה הורקו רקה, הורקו רקה זה היה, היו צריכים לעשות שמה ולצלם את זה בהורקו רקה.

מוגוהיה הרמטכ"ל של יפן, הוא אמר שזה לא אטום, הוא אמר האמריקאים לא יכולים

שני מיליון אפריקאים, והם פיצצו את כל הכימי, צרפת קיבלה את הכימי, אמריקה קיבלה את האורניום ואת האווירונים, ואת הטנקים קיבלה אנגליה, אז התחלקו בכל השלל [של גרמניה הנאצית], והרוסים לא קיבלו כלום, בסוף הם מצאו 300 טון של אורניום, שהגרמנים החביאו לעשות אטום, אבל הם (- הגרמנים וכן הרוסים) לא יכלו לעשות אטום בלי היהודים.

בי (קולוס) [בלוס] אולמוס [שם פיתחו באמריקה את האטום], כל האטום זה היהודים עשו, אופנהיימר ואתל יוליוס רוזנברג ששמו אותו על כיסא חשמלי, כי כל היהודים [אז] האמינו בשוויץ, בקומוניזם, הם כולם בעד שוויץ, אמרו מה זה לאמריקאים יהיה אטום ולרוסים לא, אז היהודים גילו, הם בנו את כל הכור האטומי באמריקה, והם בעצמם גילו את כל הסודות לרוסים, כי רצו שיהיה שוויץ, הם בעד שוויץ, היהודים בעד שוויץ, אז הם גילו את הסודות, והיה אחד פוקס, הוא גילה את כל הסודות, ישב [רק] שנתיים בבית סוהר, כי תפסו אותו

אטום אחד, זרקו לי אטום שני, וכבר חיכו לזרוק את האטום השלישי, אם לא נכנעים אז זורקים להם עוד אטום, אחד היה 6 באוגוסט, 9 באוגוסט, [השלישי היה צריך להיות ב] 17 באוגוסט, זה נקרא כ"ז אב ול' אב, ואז טוגו התאבד, הוא אמר לא לוקחים את התוכנית שלי, אני יכול לחסל את אמריקה בשנייה אחת. אבל האמת, הסביר לי ברוך שגיא, שכבר לא היה לו מתאבדים, כל המתאבדים נגמרו לו, אולי בחורים בגיל 16 הוא יכל להשיג.

על כל פנים אנחנו חוזרים לסיפור כאן, שהערבים רוצים את ארץ ישראל, אז בא המלאך קראו לו רהב, ואמר אני רוצה את ארץ ישראל, אז [ה'] אמר לו: טוב, תקבל את זה ל400 שנה, 400 שנה זה מ1517 עד 1917, כי אלנבי עמד על הגבעות בשמואל הנביא וחיכה לערב חנוכה, הוא אמר אני נכנס [ירושלים] בערב חנוכה, בערב חנוכה הוא נכנס, וכשהוא הגיע לצפת זה היה כבר הושענא רבה בשנה הבאה, מירושלים עד

להמציא, הם לא יותר חכמים מהיפנים, היפנים עוד יותר חכמים, יש להם יותר שכל, אז הוא אמר אם אנחנו לא המצאנו אטום, אז גם האמריקאים לא המציאו אטום, זה רק פצצה קונבנציונלית, זה פצצה עם הרבה הדף, הרבה עוצמה, ומתו 300 אלף, אז אנחנו נהרוג להם 50 מיליון, הוא עשה חשבון, לקח חתיכת נייר הוא אמר: לנו יש קזמקה, קזמקה זה מתאבדים, כל מתאבד יכול לחסל חמש אלף, עכשיו האוניה שמגיעה עכשיו יש שם 4900 חיילים [מארינס], אז אם לוקחים כאלה עשר אלף אוניות, כל אוניה עם חמש אלף חיילים, כמה זה עשר אלף כפול חמש אלף? זה 50 מיליון, לוקחים עשר אלף מתאבדים, כל אחד מפוצץ אוניה כזאת, אז עם עשר אלף מתאבדים חיסלנו 50 מיליון, הם השמידו שלוש מאות אלף אנחנו נשמד 50 מיליון, הוא עשה ל[הירוויטו מלך יפן] את החשבון על הנייר, חשבון פשוט שלומדים אותו בגן ילדים, [הירוויטו] אמר לו: לי כבר אין כוח, פשוט כבר לא היה לו כוח, הוא אומר זרקו לי

היה מכוניות.

אז הילדים שהלכו ברגל, הלכו ילדים ברגל במשך שלוש שנים מפנוביז' לארץ ישראל, שלושה ילדים, אחד בן 12, אחד בן 10, אחד בן שבע, וזה בן שבע הוא נפל בתוך השלג, והמצחייה נשארה בחוץ, ככה גילו אותו. יצאו [מפנוביז'] בטבת, כי האמא התחתנה עם אחד מכפר תבור, הוא אומר שהם באו לכפר תבור.

כולם היו עם פאות, כפר תבור, משמר הירדן, ראש פינה, יסוד המעלה, הכל היה עם פאות, זה הכל עם פאות, לפני שהתחילו הקיבוצים החילונים הכל היה עם פאות, מתרמ"ב התחילו לקום פה ישובים, עקרון זה תרמ"ג, פתח תקוה תרל"ט, ואז [נהר] הירקון עלה והציף את כולם, מתו כמעט חצי מושבה מהמחלות, מהמלריה, היה מחלות עיניים.

והם שמרו שמיטה, והברון היה נגד השמיטה, כי אמרו לברון שר' יהושע מקוטנה ור' יצחק אלחנן, היו שלושה רבנים

צפת, ואז עמדו [לכבוד] כל החיידרים, כתוב בימי שמואל, הוא מתאר שכל החיידרים, התלמודי תורה עמדו עם דגלים, כל הילדים עם הפאות לקבל את הצבא האנגלי, הם הגיעו בהושענא רבה לצפת, לקח להם מחנוכה עד הושענא רבה להגיע לצפת, ובחיפה התקיפו אותם הגרמנים, אז הגרמנים שאלו את הילדים בחיידר, שאלו אותם הרי חצי מהחיילים [האנגלים] זה יהודים, כל אלה שהגיעו זה היה חיילים יהודים, שאלו איפה הגרמנים מתחבאים, אמרו [להם]: כבר אין גרמנים פה.

כי הגרמנים שלטו כאן [בארץ ישראל במלחמת העולם הראשונה], פה היינו תחת גרמניה במשך ארבע שנים, היינו תחת גרמניה! כי גרמניה עשתה ברית עם התורכים, ועל המקום היה [כאן חיילים גרמנים].

הוא מביא את זה ב'מעילו של שמואל', אז הוא מביא את השם שלו, איך קראו לו למפקד? פרוץ גרסנשטיין אז הוא מספר העגלון, אז עוד לא היה מכוניות, העגלון של כבר תבור, מעפולה לכפר תבור נסעו בעגלות, לא

הוא (- ר' יהושע מקוטנה) אומר שציפורנם [של גדולי הדור הספרדים] עבה ממותנינו, הוא כותב בתשובה - יהושע מקוטנה, אז הם (- הרבנים הספרדים) אמרו זה כמו מכירת חמץ.

אבל זה לא ככה, כי אי אפשר למכור את הארץ, את הארץ אי אפשר למכור, זה לא חל המכירה פשוט, אפילו אתה מוכר אותה - זה לא חל, אתה לא יכול, וחוז' מזה אמרו צריכים לעשות [מכירה כדין] עם הקושאן, עם הכל, עם חתימה של הממשלה, [ובלי זה] אז המכירה לא חלה בכלל, אפילו שמוכרים זה לא חל, כי את הארץ אי אפשר למכור, "וְהָאֶרֶץ לֹא תִמְכַר לְצַמְתָּת" (ויקרא כה, כג), יש איסור למכור, וגם זה לא חל המכירה, אי אפשר למכור את הקרקע של ארץ ישראל לגויים, זה לא שייך.

[כלומר: א. אין לזה דין וגדר מכירה, כיון שהתורה אמרה שהארץ לא תמכר, הרי שאין מציאות של מכירת הארץ. ב. שגם לא מכרו מכירה גמורה כפי שמוכרים קרקעות, אלא עשו טקס שהיה מובן שהוא רק לצורך דתי, ולא מקנה בעלות ממשית לקונה].

אז על כל פנים, אז האנגלים

שהתירו את השמיטה, ר' יהושע מקוטנה הוא היה בירושלים איזה חצי שנה והוא חזר, ואחרי זה [עוד רב שחתם על ההתיר היה] ר' יצחק אלחנן מקובנה הוא היה גדול הדור, ושלושה רבנים גדולים התירו את השמיטה, כי אמרו להם שפה זה פיקוח נפש [אם לא יעבדו בשמיטה], זה היה שקר, זה לא היה פיקוח נפש, אפשר לעבוד אצל הערבים [ומהם להתפרנס], וככה, אז [אותם שלושה רבנים] הם התירו [לעבוד בשמיטה זו], אז הברון רוטשילד אמר יש פה שלושה רבנים שהתירו למה אתם לא [ורוצים לעבוד בשמיטה], אז הוא החרים אותם, הוא לא רצה לתת להם תקציב, לא רצה לתת להם, אפילו את הבאר הוא רצה לסגור להם, כל זה היה ר' יצחק אלחנן מקובנה שהוא התיר, והיום מתברר שזה היה הכל טעות, שהכל טעות, כיון שזה לא היה פיקוח נפש, הם [- תושבי המושבות שהמשיכו במסירות נפש לשמור שמיטה] נסעו לחפש תרומות, לא רצו לתרום להם, כי הם לא הלכו לפי הרבנים שהתירו, אמרו תלכו לפי ההיתר. והספרדים התירו, הרבנים של הספרדים התירו,

באומן שני ראש השנה, צ"א צ"ב.

וצ"ב בתענית אסתר הוא הלך לקג"ב ואמר שהוא הגיע מארץ ישראל הוא הבריח את הגבול, אמרו אם תקבל דרכון מהאנגלים ניתן לך לצאת [מרוסיה], תלך לקונסוליה האנגלית תקבל דרכון, כי לא היה לו דרכון, הוא נסע בלי דרכון, אז הוא בא לקונסוליה האנגלית בקייב כנראה, ושם חיכו לו, אמרו לו אתה לא תקבל שום דרכון, אין, כי כל הדרכונים [של לידי ארץ ישראל] היו של אנגליה, אנגלו פלסטין היה, עד תש"ח היה הכל אנגלו פלסטין, אז האנגלים לא רצו לתת לו את הדרכון בשום אופן, ואז [כשיצא מהשגרירות בידיים ריקות] הקג"ב חיכה לו [ועצרו אותו], אז הוא היה עצור [מפורים עד מוצאי שבת, ל"ג בעומר היה ביום שלישי, שזה ח"י [איי"ה], אז יוצא בנצח אז קיבלו את המברק שמשחררים אותו, נצח שבנצח היה יום שני, נצח שבנצח זה היה י', אז הוא היה [עצור] מ"א [אדר] 70 יום, מ"א עד י' [איי"ה], עד ט', עד ח', שזה 70 יום.

חיכו כאן שלושה שבועות, חיכו ארבע שבועות, חיכו בדיוק 28 יום, חיכו על הגבעות של שמואל הנביא, כל המחנה, והיו באים כל יום ערבים [ומבקשים מהם שכיון שהטורקים כבר נסוגו] שכבר יכנסו, כי היה פה [בירושלים] הפקרות, אי אפשר היה להיכנס ולצאת מהבתים, הרגו אנשים, הגרמנים עזבו, הם שלטו כאן עד חודש לפני ערב חנוכה.

ואז ערב חנוכה נכנסו האנגלים לירושלים, ואז התחילו לעשות פה סדר, ואז כולם נהיו אפיקורסים, כתוב בימי שמואל שתוך שבוע כולם נהיו אפיקורסים, כל התלמודי תורה, כולם נהיו אפיקורסים בשנייה, התחילו ללמוד אנגלית, חשבון, פתחו להם את כל הלימוד חול, וכולם נהיו אפיקורסים. הוא (ר' שמואל הורביץ) אומר: אני היה לי ליקוטי תפילות, הוא עוד לא היה ברסלב, אנחנו מדברים על תרע"ח הוא רק התחתן בפ"ה שהוא היה בן 20, בפ"ה הוא התחתן, יותר [מאוחר], אפילו בפ"ז, כי בצ' הוא כבר הגיע ראש השנה, צ"א צ"ב, הוא היה

אוריצ'קה סו תרי, סו זה 40, [תרי זה שלוש, =] 43, באוריצ'קה, היינו אצל יצחק רבינוביץ, היה לו מגן דוד על החזה, שהאוקראינים עשו לו בפרעות בתר"פ, בפרעות, אז הם עשו לו, סימנו לו מגן דוד על החזה שלו, קראו לו יצחק רבינוביץ, ישנו [אצלו] על מיטה אחת גבריאל גרוסמן, וחיים זוברמן, ואני, ונחמן, ודדי בן עמי - היינו חמשה - זכרוננו לברכה, ישנו על מיטה אחת, הגענו שעה לפני, השקיעה הייתה תשע וחצי, הגענו שמונה וחצי לבית שלו, שמונה כבר היינו באומן, יצאנו בשש מקייב, בעשר יצאנו ממוסקבה, נסענו מעשר עד 8, 22 שעות, ואז הוא החליף לנו את המכונית, ונחמן היה בן 15 אז, וככה נסענו ונסענו 22 שעות ממוסקבה לקייב, אחרי זה שעתיים משש עד שמונה, בשמונה הגענו לאומן, שמונה וחצי נכנסו לבית שלו, עד שמצאנו את הבית באוריצ'קה, והכל, והוא [לא] הסכים להכניס אותנו, הוא לא הסכים, אמרנו כבר שבת, אינ ברירה.

ואזהלכנו ביום ראשון הלכנו

מי"א אדר עד ח' אייר, ר' שמואל הורביץ היה בחדר סגור בקייב, עם שולחן ענק עם מפה אדומה, הוא רק אכל ירקות, גם בפסח, שם הוא עשה את ליל הסדר, הוא עשה את הפסח, הכל היה בקייב, הוא אמר שזה היה התענוג הכי גדול שהיה לו בחיים, הוא היה 70 יום בהתבודדות גמורה, והוא אכל רק ירקות, והוא יכל להתפלל, והכל. ותפילין אני חושב שלא היה לו, אבל הוא יכל להתפלל, ולעשות את כל העבודות שלו. הוא אומר זה היה הימים הכי מאושרים בחיים שלו, 70 יום שהוא היה בכלא בקייב.

ואזהחליטו לקחת אותו במוצאי שבת, לקחת אותו לאודסה, ושם היה צריך להיות הנאצ'אלניק שחותם לו גזר דין מוות, כמו הנאצ'אלניק שחתם גזר דין מוות לר' לוי יצחק ולר' אליהו חיים. גם ר' אליהו חיים וגם ר' לוי יצחק לקחו אותם לקייב, שהנאצ'אלניק יחתום על גזר דין מוות.

אנחנו והיינו אצל רבינוביץ, יצחק רבינוביץ, [ברחוב]

ברגל, במוצאי שבת יצאנו ברגל, ואז תפסו אותנו, רצינו מוניות לחזור לקייב, אז תפסו אותנו הרוסים, חיכו לנו במוניות, הם ידעו שאנחנו נכנסו לאומן, ולא ידעו באיזה בית אנחנו, אז הם חיכו לנו בתחת האוטובוס, בוואגזל, במוניות, ושהגענו לקחת מונית הם אמרו: תפסנו אתכם, לקחו אותנו, את נחמן גבריאל, דוד בן עמי, חיים זוברמן, לקחו אותנו לכלא ששם היה ר' לוי יצחק ור' אליהו חיים בכלא.

השופט יאשר לך, אתה משוחרר. אזזה היה 2 בלילה, שמו אותנו בחוץ, ואז גבריאל הלך, ראה שהשער [של הכלא] פתוח, השער פתוח! אז יצאנו, וכל הזמן התחבאנו שם בתוך הסמטאות, כל הזמן, עבר שם איזה אופנוע, איזה גיפ של המשטרה התחבאנו, התחבאנו, בסוף חזרנו ליצחק רבינוביץ, כל זה היה במוצאי שבת, כבר היינו על הציון, הספקנו כבר להיות על הציון, כי קודם נסענו לציון, אחרי זה ליצחק רבינוביץ, אז כבר הגענו אליו בשמונה וחצי.

ואז ואני סדרתי שיהיה כתוב בוויזה [שנכנסים לרוסיה כדי לבקר בקרימנטשוק, חמש ערים היה כתוב: ויניצה קרימנטשוק. לא היה כתוב אומן, [ומורינו הרב טען לפני החוקרים:] אני בכלל לא באתי לאומן, אני באתי לקרימנטשוק, רק הנהג של המוניות אמר: אני לא יכול להגיע לקרימנטשוק, תבואו לאומן, משם תיסעו לקרימנטשוק, אנחנו בדרך לקרימנטשוק בכלל, לא רצינו לבוא לאומן. היראתי להם את הויזה, כתוב קרימנטשוק. אמרו: טוב, מחר תבוא לפני שופט, ואם

אזכל זה מדברים על זה כאן, על הזהר, שכל זה כתוב בזהר הקדוש, כל מה שהיה וכל מה שיהיה, וזמין בני ישמעאל לשלוט על ארעא קדישא שהיא רקנייא, ויעכבו את בני ישראל, ולא יתנו לבני ישראל לחזור לארץ ישראל, ובני ישמעאל לא יתנו ליהודים לחזור לארץ ישראל, זה מה שהיה, שאנחנו כבר התחלנו להקים את הישובים בתרמ"ב, "אָעֵלֶה בְּתַמְ"ר" (שיר השירים ז, ט).

שאמר להם ה': "לְמַה תִּרְצְדוּן הָרִים
 גְּבַנְנִים" (תהלים סח, יז), [כי קודם לכן] כל
 ההרים הגיעו [לבקש שעליהם תינתן
 התורה], האוורסט, הפיני,
 הפרינאים, פרינאים זה בין צרפת
 לספרד, [20] ויש לנו את [הרי]
 הפנינים באיטליה, ויש לנו את
 הקרפטים, ויש לנו את האלפים,
 חצי אירופה זה אלפים,
 והאוורסט [במזרח אסיה], והאימליה,
 ועכשיו צריך לעשות על
 האוורסט, זה הכי חשוב,
 האוורסט גם הגיע, כולם הגיעו
 [לבקש שעליהם תינתן התורה, כמבואר בפסוק
 הנוכח], האוורסט בעצמו הגיע [שהוא
 בגובה] 8848 [מטר מעל פני המים], אז
 עכשיו מגיע האוורסט, וה' אומר
 לו אי אפשר, האוורסט פשוט
 נפגע, נעלב, הוא רוצה גם
 להגיע, הוא גם רוצה, גם הוא
 רוצה שיתנו תורה [עליו], כולם
 רוצים שתינתן תורה על ידם, ואז
 מגיע האוורסט, ה' אומר לו:

"אעלה בתמר" זה תִּשַׁע מְאוֹת
 רָכַב בְּרִזְל" (שופטים ד, ג),
 כתוב במגלה עמוקות בפ"ז¹⁹
 אעלה בתמר, מגלה עמוקות פ"ז
 אעלה בתמר "שֵׁשׁ מְאוֹת רָכַב
 בַּחֹר" (שמות יד, ז), "מִרְכַּבַּת פְּרָעָה
 וַחִילוֹ יָרָה בָיָם" (שמות טו, ד), [לא]
 מצאנו מילת שמיכה, כי אין
 שמיכה בתורה, שמיכה
 גימטרייה ציפורה, שמיכה זה
 מרמז לציפורה, שיעל הייתה
 גלגול של ציפורה, וניצוץ
 מציפורה, ודבורה ניצוץ ממשה,
 ושמגר בן ענת הוא ניצוץ
 מגרשום הבן של משה, זה הכל:
 הבן של משה, ודבורה שהיא
 ניצוץ ממשה, ויעל [היא ציפורה אשת
 משה].

"אֲנֹכִי לָהּ אֲנֹכִי אֲשִׁירָה" (שופטים
 ה, ג), כתוב בליקוטי
 הלכות שתבור וקרמל לא
 הסכימו, כל הערים הם נסוגו [אחר

מראי מקומות והערות

מלך, מלך נעשה שר צבא, ושלישים על כלו. - וסוד
 הגמרא שאמרו הדגים ואמת ה' לעולם, וסוד גדול
 ועמוק הוא. - מרכב"ה שלמ"ה, בנימטריא תרמ"ב,
 נוטריקון 'תשע' מ'אוות' ר'כב' ברזל:

²⁰ נסעו מאמסטרדם לבקר את נתן ביטון הבן של
 נחמן ביטון, אז עברו דרך הפרינאים, נסעו 24 שעות
 מאמסטרדם למדריד, אז רואים את הפרינאים

¹⁹ מגלה עמוקות ואתחנן - קיצור אופן פז

רצה משה לעשות נקמה בסיסרא. - וסוד גדול
 בגלגול קי"ן והב"ל, שהם משה ויתרו. - וסוד ויתן
 את צפור"ה בתו למש"ה. ולמה השליכוה למים. -
 ותכסה בשמיכה. - וסוד דבורה וברק בן אבינועם. -
 וסוד אשת חבר כחבר. בסוד אפס לא יהיה
 תפארתך. - בסוד ויסר אופן מרכבותיו. - יועץ נעשה

למה תרצדון, כבר אי אפשר,
כבר בחרנו בסיני.

או כולם חזרו, חוץ מתבור
וכרמל, כתוב בהפטרה של
בא: "כְּתוּב בְּהַרִים וּכְכַרְמֵל בְּיַם
יְבֹוא" (ירמיהו מו, יח), התבור היה
בהרים, והכרמל היה בים, כי
התבור זה סתם תקוע שם, זה לא
מחובר לשום הר, הכרמל מחובר
להרים, התבור לא, כי התבור
הוא בודד, הוא בודד, ניצב שם
ככה, כזה כדור, כזה חצי כדור,
בודד לגמרי, מסכן, ואין לו שום
חבר ורע, הוא נתקע שם, הוא
אמר לה': אני לא חוזר הביתה,

[ה' אמר לו:] תחזור הביתה, אני לא
חוזר, אני נשאר כאן, אני לא זו!

אז התבור קיבל [שעליו נאמרה]:
"אָנֹכִי לַה' אָנֹכִי אֶשְׁרֶיהָ" (שופטים ה,
ג), והכרמל קיבל: "ה' הוא
הָאֱלֹקִים ה' הוא הָאֱלֹקִים" (מלכים
א' יח, ט), פי שניים [מהר סיני עליו נאמר רק
פעם אחת אנוכי ה'].

אם אדם מתעקש הוא מקבל פי
שניים, וזה היה ההתעקשות
של תבור וכרמל, שר' נתן מביא,
ליקוטי הלכות יורה דעה, שאם
אדם מתעקש אז הוא זוכה לפי
שניים, אז ר' נתן מביא כאן
בהכשר כלים ד' ח' 21, עמוד 278

מראי מקומות והערות

²¹ ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות הכשר כלים הלכה ד
(ח) ... וזה בחינת אנוכי לה' אנכי אשירה, ופרש רש"י
אנוכי אנכי כפול, שמעתי מדרש אגדה, קפח הקדוש
ברוך הוא שכן תבור וכרמל וכו' אמר להם הקדוש
ברוך הוא, סוף שאני פורע לכם כפלים, נאמר בסיני
אנוכי ה' אלקיך, בתבור יאמר אנוכי אנוכי וכו', ובכרמל
יאמר כפול ה' הוא האלקים וכו', כי דבורה הנביאה
החזירה את ישראל בתשובה, שעל ידי זה היתה
תשועתם אז, כמו שנאמר שם תחלה, "בפרע פרעות
בישראל בהתנדב עם וכו'". ופרש רש"י, בהתנדב
לכם לתשובה וכו'.

האלקים, ה' הוא האלקים שתי פעמים. וזה כי יראה
כי אולת יד ואפס עצור ועוזב וכו', שנאמר על ימינו
אלה, על סוף הגלות האחרון המר הזה שהצרות
מתחדשות מאד, רחמנא לצלן, ואין מי יעמד בעדינו
וכו'. ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים
ועל כח זכות הצדיקים שוכני עפר כנ"ל. וזהו שסים
שם, ראו עתה כי אני אני הוא, אני אני דיקא שתי
פעמים; אני בחינת פי שנים הנ"ל. וזהו גם כן בחינת
אנוכי אנוכי הוא מוחה פשעך למעני וכו' שתי פעמים
אנוכי וכנ"ל, כי מחילת עוונות שהוא עקר ישועת
ישראל, הוא על ידי בחינת פי שנים וכנ"ל.

וזה בחינת שתי הלחם של שבועות, וזה בחינת
משנה לחם של שבת, וזה בחינת לכן בארצכם משנה
יירשו. וזהו בחינת כי כפלים לתושיה. כי הצדיק זוכה
תמיד לבחינת פי שנים, כי אף על פי שזה המקרא
ויהי נא פי שנים ברוחך אלי נאמר על התלמיד. וכמו
שפרש הענין אדוננו, מורנו ורבנו זכרוננו לברכה,
בהתורה שעל ידי הסתלקות הצדיק באיזה בחינה

ועל כן אמרה אחר כך בשירתה, אנוכי אנוכי כפול
בחינת פי שנים הנ"ל, כי עקר תקון התשובה הוא על
ידי בחינת פי שנים כנ"ל. וכן אליהו שהיה צריך
להחזיר את ישראל בתשובה, לבטל העבודה זרה
ולהודיעם כי ה' הוא האלקים, על כן היה עקר התקון
על ידי שהמשיך בחינת שנים, בחינת ה' הוא

חזר הביתה. והוא (- התבור) אמר לא, [ולכן זכה שעליו נאמר:] אנוכי לה' אנוכי, כפול, מדרש אגדה ה' אמר בזכות שלא חזרתם הביתה, בזכות שהתעקשתם כל אחד יקבל פי שניים, זה יקבל אנוכי אנוכי, וזה ה' הוא האלוקים ה' הוא האלוקים.

לכן אומרים ביום כיפור: ה' הוא האלוקים ה' הוא האלוקים, כי על ידי שירת דבורה נמחלו כל העוונות. והיום זה ג' חשוון, זה ממש יום כיפור, שהכל נמחל, ונזכה לגאולה השלמה, במהרה בימנו, אמן.

כי אדם צריך להיות עקשן, [ואזיכה ל]פי שניים, הוא צריך לקבל תיקון יותר גבוה, הוא יכול לברוא דובים, לברוא יער, [כמו אלישע שלא היה קודם לכן] לא דובים ולא יער.

אנוכי לה' אנוכי אשירה, יש אנוכי כפול, למה? למה? אנוכי כפול? כי התבור לא הסכים ללכת, התבור לא הסכים לחזור הביתה, בשום אופן לא, אני לא חוזר! ואותו דבר הכרמל, [ה' אמר:] כל אחד יחזור הביתה, האורסט חזר, האפנינים, הפרינאים, האלפים, כולם חזרו הביתה, האורסט גם

שיעורי שב"ק פרשת חיי שרה תשפ"ד

הוגה על ידי מוריני הרב שליט"א

עבשי' ו' פרשת חיי שרה, היה גדול בעולם, אני אישית התנגדתי לשידוך, הכלי יקר אומר שהוא (- אליעזר) אמר 'אלי תבוא' יש לי בת צדיקה למה

מראי מקומות והערות

פי שנים זוכה רבו בשלמות בכל פעם ועל ידי זה ממשיך תקונים נפלאים לכל המקרבים אליו, על ידי שמאיר עליהם גם כן בחינת הארת פי שנים, שעל ידי זה עקר תקונם. כי אי אפשר לתקנם על ידי השגות נמוכות כי אם על ידי הארות והשגות עצומות שהם בחינת פי שנים וכו"ל:

מקבל התלמיד בחינת פי שנים וכו"ל, אף על פי כן בודאי גם הצדיק בעצמו זוכה אז לבחינת פי שנים בבחינה גבה ונשגבה מאד, כי הוא עולה ונסתלק למדרגה גבה יותר ויותר שהוא בחינת פי שנים ממש נגד המדרגה שבתחלה, רק שגם התלמיד מקבל איזה הארת פי שנים ברוחו של רבו שנקרא פי שנים נגד רוח רבו שבתחלה, כמו שמבאר שם. אבל עיקר

כש כתוב נוקבא צריך לומר מלכות או רחל.

אז עכשיו כולם ייסעו לר' חיים ויטל לדמשק, ולעזה לר' ישראל נג'ארה. עכשיו בעזה יש קרב כבר 7 שעות מ12 בלילה זה 7 שעות של קרב, זה הקרב הכי קשה שהיה, החיילים בקשו ששובו בנים יתפללו עליהם. זה סמטאות של מטר, אתה יודע (ברקוביץ), אתה היית שם, אתה הלכת להפציץ בעירק, ברחת דרך נחלי ארנון. היית צריך לשטח אותם, אז עכשיו זה הזמן לשטח את עזה לגמרי, איתי מבארי אמר לעשות מהם ארגז חול.

עוד שאלו לגבי מה שאומרים המקובלים שהתפילה זה דרך ז"א כידוע ליודעי חן, ולכאורה אי אפשר לפנות לאין סוף ברוך הוא? אז הרב ענה בברסלב מתפללים רק לאינסוף ברוך הוא, מדברים רק עם האינסוף ברוך הוא.

לקחת את הבת של סדאם חוסן, אני התנגדתי, (דבר ראשון היא טורקיה, אני יודע מה זה טורקיות, הם רק רוצות בעלים שיש להם כסף...) ועוד שזה הבת של סדאם חוסן, כי אליעזר היה לו רוח הקודש הוא ידע כמו אברהם.

אז עכשיו כולם ייסעו לדמשק לקבר של ר' חיים ויטל, ולעזה לר' ישראל נג'ארה, (בחרן), פעם היינו נוסעים לאומן דרך חרן, כולם ייסעו לחרן לחפש את הבית של רבקה, כי אנחנו היורשים האמיתיים, מי שיסע יוכל לקבל את הבית.

עבשי וכולם ייסעו לחזק חיילים בכניסה²² לעזה, ולא יישאר מעזה כלום.

ש אל את הרב לעניין הלשונות שאומרים בעץ חיים לשון זיווג, אז הרב אמר שצריך להגיד ייחוד במקום, שזה כמו שתי ספינות שנפגשות זה בזה ואז נהיה הכאה, זה ייחוד.

והתקדשתם

אדם יכול לבטל את התאוזה לגמרי

ודבר ראשון זה הבושה²³.
עבשי ור' נתן מתחיל להסביר עוד דבר, מה הפירוש שכולם אומרים מאבימלך נתעברה שרה²⁴, מה הפירוש אבימלך? איזה שטויות הם מדברים, היה שם אנשים חכמים, אנשים פרופסורים ומדענים שאומרים מאבימלך נתעברה שרה, מה, כי היא הייתה לילה אחד אצל אבימלך? כולם ידעו שהוא לא נגע בה, היה שם עשר מכות, והיא אמרה למלאך תכה, והוא קיבל כינים וערוב ודבר ושחין, את כל העשר מכות

וזהו אברהם הוליד את יצחק, זה היה בקדושת הברית, וזה היה בלי תאוה, זה היה בקדושה לגמרי, ולכן יצחק יביא את משיח, הינו שהולדת יצחק היה מאברהם לבד, שהוא בחינת קדשת הברית, פי אברהם בחינת תקון הברית, בחינת אבר מה, מה זה אברהם? זה אבר מה, האשה זה באר, "הפיטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור גקרתם", האשה זה בור, אבל אברהם זה אבר מה, שהוא קדושת הברית, הכל מרומז במילה בראשית, בראשית זה אש ברית, בראשית - ירא בשת, זה הבושה,

מראי מקומות והערות

פירש"י: אברהם הוליד את יצחק - לאחר שקרא הקב"ה שמו אברהם אח"כ הוליד את יצחק. ד"א ע"י שכתב הכתוב יצחק בן אברהם הווקק לומר אברהם הוליד את יצחק לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה כמה שנים שהתה עם אברהם ולא נתעברה הימנו מה עשה הקב"ה צד קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם והעידו הכל אברהם הוליד את יצחק והוא שכתב כאן יצחק בן אברהם היה שהרי עדות יש שאברהם הוליד את יצחק:

²³ נדרים כ, ע"א

תניא בעבור תהיה יראתו על פניכם זו בושה לבלתי תחטאו מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא מיכן אמרו סימן יפה באדם שהוא ביישן אחרים אומרים כל אדם המתבייש לא במהרה הוא חוטא ומי שאין לו בושת פנים בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני:

²⁴ בראשית כה, יט

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק

שאפשר להגיע להרגיש יסורים של ברית מילה²⁵, בכחינת בטול, ולא יכון בשביל תאוותו כלל כלל, אסור שאדם יכוון בשביל התענוג שלו, זה אסור בשום אופן, בשום אופן לא, אם הוא מתחתן בשביל התאוה אז הילד יוצא בעל מום, יוצא [ילד] לא שומע, לא רואה, הרגל עקומה, היד עקומה, הריאה - הוא לא נושם טוב, ואנשים לא מבינים למה, למה? כי הביאו את הילדים בתאוה, ולוקחים את הילד אחרי הלידה [לטיפול], כי הוא צריך להיות חודש בבית חולים, זה הכל בגלל שהביאו את הילד בתאוה.

כמו שהיו צדיקים אמתיים שהתפארו בזה, שהייחודים הם כמספר הילדים, כתוב על ערוגת הבושם רבי עמרם גרינוולד הוא הביא חמישה ילדים ולא היה לא יותר יחוד עם אשתו, והוא אומר²⁶

היא הביאה לו אומר הזוהר, היא אומרת למלאך תכה והוא מכה, אז מה הפירוש מאבימלך נתעברה שרה? כולם יודעים שהוא קיבל מכות, והוא לא נגע בה, והוא נתן לה כסות עיניים, והוא שילם לה כסות עיניים.

וזהו לפי שהיו לצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה, מה הפירוש אבימלך? [אלא] הם אמרו [לאברהם] אתה כמו אבימלך, אבימלך עושה בשביל תאוה, גם אתה עושה בשביל תאוה, הם אמרו זה לא יכול להיות שאברהם אבינו יביא כזה ילד קדוש, הוא בטח הביא ילד רגיל כמו [שמביא] אבימלך, כי הם אינם מאמינים שיהיה אפשר שתהיה הולדה מפחינת אברהם, מפחינת אבר מה, שיהיה אז בכחינת מה.

כי אדם יכול לבטל את התאוה הזאת לגמרי, הרב'ה אומר

מראי מקומות והערות

זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדושתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

²⁶ ערוגת הבושם בראשית, ויצא

ויעבוד יעקב ברחל וגו' ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה'. נראה בס"ד על דרך דכתיב 'ויהי ערב ויהי בוקר יום א', ואמרו חז"ל (מדרש רבה) דקאי איום כיפור, יום א' שנתן להם הקב"ה משלו, כדאמרו חז"ל במדרש רבה ועוד, בפסוק 'ימים יוצרו ולו אחד בהם' דקאי גם כן איום כיפור.

²⁵ שבחי הר"ן י"ז

גם אמר שהווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה

שלישי זה אוטיסט, אם יש להם עשרה ילדים אז שלושה אוטיסטים, שלושה ילדים אז אחד אוטיסט, כל ילד שלישי אצל החילונים הוא אוטיסט, ובנורכגיה עוד יותר – כל ילד שני אוטיסט, שם הם עוד יותר מגושמים, אז אם אדם מביא ילד בשביל תאוה גשמית אז הילד יוצא בעל מום, אוטיסט מונגול.

מה הפירוש נתעברה מאבימלך? מה כי לילה אחד היא הייתה אצל אבימלך? אלא הם אמרו שאברהם הוא כמו אבימלך, שאומרים הלצנים שעקר ההולדה הוא רק מתאוה הגשמיות, מבחינת אבימלך, הוא כמו אבימלך, הוא הביא ילד עם תאוה גשמית, על פן העיד הפתוב, אברהם הוליד את יצחק, שעקר הולדת יצחק היה רק מבחינת אבר מה, מבחינת בטול בחינת תקון הברית, שגולד בקדשה נראה פזאת עד שממנו התחילה שלשלת קדשת ישראל,

מה זה ימים אחדים? זה שכל יום מהאירוסין עד החתונה זה כמו יום כיפור, "ויהיו בעיניו כמים אֶחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ" שכל יום מהאירוסין עד החתונה זה בחינה של יום כיפור ממש.

[ח וזר לבאר הליצנות שאמרו מאבימלך נתעברה שרה:] הם אמרו מאבימלך, מה הפירוש מאבימלך? היא הייתה כמו אבימלך, כי אצל הגוים לא מתחתנים, אצל הקתולים אסור [לכמרים] להתחתן, ואצל הערבים יש פקירים, וכל מיני דרוישים שגרים במקומות מסוימים בהתבודדות כל היום, ואסור להם להתחתן, כי הם לא יכולים לעמוד בניסיון, רק הם אומרים מאבימלך שהוא בחינת מלכות הרשעה רק כרוף אחר תאוה הגשמיות ממנו נתעברה שרה שהם מביאים ילד רק בשביל בתאוה.

אם אדם מביא ילד עם תאוה אז הילד יצא בעל מום, בלי שכל אוטיסט, אצל החילונים כל ילד

מראי מקומות והערות

כל ימי השידוכין, והיינו דקאמר קרא ויהיו בעיניו כימים אחדים', דייקא, באהבתו אותה, עם אהבתו אותה, עם כל זה היה כימים אחדים, ואתי שפיר בסיעתא דשמיא.

וזה שאמרה תורה דכל הימים שעמד בשידוכין, היה כל יום ויום בעיניו כאילו הוא יום הכיפורים, שהוא בחינת יום אחד, וכולל עוד, כמו שיום הכיפורים בודאי להרהר וכל אדם זהיר בזה, כדי שלא יבוא ח"ו לידי חימום קרי ר"ל, כמו כן יעקב אבינו עליו השלום זהיר ברוחו וקדוש במחשבתו

שיוצא משיח מדורתנו, והוא אומר את זה שלושה פעמים, עד שִׁיבוא מְשִׁיחַ, וְיִתְקַן הַכֵּל, ועכשיו פעם שלישית, עד שִׁבְסוּף יֵצֵא מְשִׁיחַ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל שִׁידְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּה' יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה דְבוּק בְּה' יִתְבָּרֵךְ בְּלִי הַסַּחַת דַּעַת, כְּמוֹ שִׁידְבֵּק וַיִּגְלֶה אֱלֻקוֹתוֹ לְעֵינַי פֶּלַל, וַיִּתְקַן הַכֵּל, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן. (שעור מתשפ"ג).

שְׁבֹכֵל הוֹלְדוֹת יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בָּהּ בְּחִינַת נִיצוּצֵי קְדוּשַׁת הָאֲבוֹת. ועכשיו כל ילד נולד בקדושה, זה לא משנה מה היה באמצע, אבא רשע, או סבא רשע, זה לא משנה, הילד נמשך מאבות אבותינו שכולם היו קדושים וטהורים, ואלה שהלכו על קידוש ה' אז בטח [הם קדושים], שְׁעַל יְדֵי זֶה נוֹלְדִים בְּכֹל דוֹר וָדוֹר שְׁפֵלִם מְתַקְנִים תְּקוּן הַבְּרִית.

כל השמחה של החתונה זה רק

יצחק - הוא היהודי הראשון בעולם

גם מתושלח אפילו שהוא הזיז את השמש, ועצר את המכול שבע ימים, אבל הוא לא הצליח להביא ילד יהודי לעולם כדי שיקיים תרי"ג מצוות, אָכַל אֲבִרָהּ אָבִינוּ בְּעֲצָמוֹ לֹא נוֹלַד עַדִּין בְּקְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וְהָרָאוֹן שְׁנוֹלַד בְּקְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל הִיָּה יִצְחָק אָבִינוּ, שְׁהִיא הוֹלְדָה הָרָאוֹנָה בְּעוֹלָם שְׁנוֹלַד בְּקְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן אִז הִיָּה שְׁמָחָה גְדוּלָה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְנִקְרָא עַל שְׁם הַשְּׁמָחָה, בְּחִינַת

וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אֲבִרָהּ, עכשיו יהיה פרשת תולדות, עכשיו אנחנו בדיוק בִּ"אֵלֶּה תוֹלְדוֹת" (בראשית לז, ב), וכולם שואלים למה כתוב פעמיים, גם יצחק בן אברהם ואחר כך אברהם הוליד את יצחק? כי יצחק הוא היהודי הראשון שנולד בתור יהודי, אברהם התגייר רק בגיל תשעים ותשע, כלומר רק אז הוא נהיה יהודי על ידי הברית מילה, מחטא אדם הראשון לא היה כזה,

על ידי תולדות, על ידי ההולדות
 הקדושות של ישראל, וזהו בחינת
 תולדות יצחק בן אברהם, שהוא
 הולדה ראשונה שנולד בקדשת
 ישראל, שהולידו אברהם בקדשה
 כזאת עד שממנו התחיל שלשלת
 הקדשה, [שעל ידי קדושת אברהם ושרה]
 אפילו שאדם בא מאבא רשע, זה
 לא משנה, כי הקדושה היא
 מהסבא או מהאבא של הסבא,
 שבכל הולדת ישראל יש קדשת
 האבות שהוא קדשת ישראל, שעל
 ידי זה הוא תקוון הברית. (שעור
 מתשפ"ג).

צחוק עשה לי אלקים.
 עקר אבות התחיל מאברהם
 שהוליד את יצחק בקדשה כזאת,
 עד שמאז והלאה יהיה בכל הולדה
 בחינת קדשת ישראל, שזה עקר
 היחוס, בחינת אבות, שיש קשור
 וחבור מאב לבן, מאחר שהאב
 ממשיך לבן בחינת קדשת ישראל
 ומודיע לו מאלקותו ותברך, בחינת
 אב לבנים יודיע אל אמתך, זה
 התפילה של חזקיה המלך, וזהו:
 'ואלה' (- ואלה תולדות יצחק בן אברהם),
 וא"ו מוסיף, בחינת תקוון הברית,
 שהוא בחינת יוסף, כל זה נמשך

חוספות ממורינו הרב שליט"א

תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מההגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרת משקא דחנּוּא, וכפּ יאמר. וראוה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו ורוצחים באמצע אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם ויתברך יותר מתענוג גשמי הזה, אך יותר שיהיה דובר אמת בלבבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

שבחי הר"ן יז

גם אמר שהענוג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורי מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זונג יותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזענסק זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב במל לבדו בחדר או שוכב על ממתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, ודמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם ויתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם ויתברך, ומחשבה טובה הקדוש שוכב ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב במל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד זכרון אם יענו אותו כל אומות העולם בכל ענינים קשים ויפשטו עורו מבשרו להכחיש חס ושלום ביחודו, וסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר לעיל, וכוה יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה בדין.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש זכרון בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו

קדושת המברשה

חותכים ילד? זה רק גילוי של התורה הקדושה, על פי שכל ועל פי טבע אין דבר כזה לחתוך ילד בגיל שמונה ימים, כמה מדענים גילוי שדווקא ביום הזה הדם נקרש מיד, ודווקא בגיל שמונה ימים התינוק לא מרגיש שום צער והתינוקות לא בוכים בכלל, הם בוכים רק מהאנשים שמסביב, התינוקות שמחים ומאושרים, התינוק מחכה שמונה ימים לרגע הזה, כתוב בפיוט שירה חדשה ששרים בברית מילה "מבטן לשמך המה נימולים", מבטן ומהריון הוא כבר מחכה לרגע הזה שיקחו את הקליפה הנוראה הזאת, זה רק הצדיק יכול להוריד אותה, רק רבינו מוריד אותה. (שעור מתשפ"ג).

| ברית מילה – רק הצדיק מוריד את
הערלה |

בחברון אמרו שלא יתנו שיהיה ברית, לא יתנו, כמו שעכשיו ימח שמם בטלוויזיות הם התחילו להסית ולהגיד מה זה חותכים ילד בגיל שמונה ימים, כי לא היה דבר כזה בחיים, מבריאת העולם, עכשיו כלומר בזמן שאברהם עשה את הברית זה אלפיים שנה אחרי בריאת העולם, יצחק נולד בשנת 8402, 8491 אברהם נולד, 8402 זה יצחק, 8402 שנה לא ראו בריתות, נח נולד מהול, חנוך מהול, אבל ברית לחתוך ילד בגיל שמונה ימים, לחתוך אותו חתיכות חתיכות, לעשות ממנו שווארמה, מה זה בגיל שמונה ימים

קדושת הצדיקים

המהרש"א – שבת קודש ה' בכסלו

יודע מה שעשית? אתה יודע מה שגרמת? עוד רבע שעה יש פה עוד לוויה, אתה גרמת את הלוויה השנייה, למה, כי כשאדם נולד, אולי הוא בכלל צריך למות בחלל כמו אילן רמון יהודית רוזנר.

כתוב (סכה נ"ג עמוד א') שלשלמה המלך היה אליהורף ואחיה בני שישא שני המזכירים שלו, הוא ראה את מלאך המות בוכה, אומר למה כי אני צריך לקחת אותם ואתה לא נוטן לי, לקחת אותם, אתה מפריע לי בעבודה, שלמה הפריע למלאך המות, הוא אומר בסדר אני יקח אותם באויר, מיד הוא לקח אותם, הם היו צריכים למות בחלל אז יש אחד שצריך למות בחלל לא יעזר לו, צריך להכנס לתוך חללית להיות אסטרונאוט למות בחלל. אז הבחור הזה שנהרג היה גלגול של אחאב היה צריך להתרג בעוד שעתים לא בכביש באוטוסטרדה שם, יצאו מחוץ לעיר עשו טיול נשמו אויר ופתאום החיל ירה כדור טועה, לא מכדור טועה הוא היה צריך למות אלא בשער העיר שם חכה לו המזיק.

כל אדם שנולד אם הוא רשע מחכה לו איזה מזיק, אם אדם מקרב לרבנו הוא יכול לחיות עד מאתים, עד שלש מאות, עד שש מאות כמו למך, תהיה למך חי שבע שבע שבע, אז המזיק נברא עכשיו אתה לקחת אותו לטיול, המזיק נשאר בלי עבודה, המזיק אומר: למה בראו אותי? נתנו לו בחור אחר, בכל זה אתה אשם, מה התקון? תהיה בעל עגלה. (בקולות וברקים –

אם אדם לא עושה את התקון הצדיק מכפר לו אפילו שיהיה אחאב, אפילו שיהיה אחאב לא משנה. כתוב בכוכבי אור (חלק ספורים נפלאים, מובא בשיח שרפי קדש א' תקפ"ד) היה ועד ארבע ארצות והקטירו את רב המדינה, והמהרש"א לא הלך לא בהקתרה של המדינה, ולא בהקתרה של המחוז, ולא בהקתרה של העיר הבירה, ולא בהקתרה של עיר המחוז, עד שהוא כבר הגיע לבית מדרש של המהרש"א, מה המהרש"א עושה הוא לומד ומוסר שעורים וכותב. פתאום מגיע בחור בן שמונה עשרה, הוא קם, יפי, מחבק אותו, מנשיק אותו, רב המדינה יצא מדעתו, אני לא מבין מה הולך כאן, מה עשית, מה אתה מחבק את הבחור הזה, אני רב המדינה ואלי אתה לא מתניחם, ואותו אתה מחבק? הוא אומר, הבחור עוד שעתים נהרג, אני רוצה להפריד ממנו, מה אכפת לך? עוד שעתים הוא עולה לנן עדן, הוא לא עולה לנן עדן, הוא צריך לבוא עוד גלגול עוד גלגול, זה לא פשוט, צריך לעבוד אולי מאה – מאתים גלגולים. רב המדינה אומר הבחור הזה ימות עוד שעתים? אני שומר עליו, נתן לו את היד, הלך אתו, איך שהוא הולך אתו אחרי שעתים בדיוק על הסטופר, חיל יורה על צפור וזה פוגע בו, הוא רץ למהרש"א, המהרש"א אתה צדיק, המהרש"א אין כזה צדיק, אתה צדיק אמתי, סליחה, סליחה מה שעשית, הוא אומר אתה

מילתא דבר יהותא

אותך לבית סוהר ברכב מקושט...

7: היא: כשנתחתן אני אקשיב לכל הצרות שלך. הוא: אבל אין לי צרות? היא: אמרתי – כשנתחתן...!

8: שוטר תנועה עוצר רכב על דיבור בסלולרי. השוטר: דיברת ברכב באמצע נהיגה. אומר לו נהג: לא דיברתי רק הקשבתי. השוטר: תוכיח, שרק הקשבת ולא דיברת. הנהג: הנהג, תשמע זה אשתי על הקו – נראה אותך משחיל מילה...

9: רק בישראל – כשאתה עובר במעבר חציה אתה עושה שלום, תודה לנהג, כדי להודות לו על זה שבכלל נתן לך לעבור – ולא דרס אותך...

10: מה זה ארוחת בוקר 'ישראלית'? תשובה: סלט ערבי, זיתים סוריים, גבינה בולגרית, באגט צרפתי, וקפה איטלקי. אז מה 'ישראלית' פה? תשובה: המחיר! 86 ש"ח – לא כולל שירות...

1: צה"ל הפציץ את בית החולים בעזה – עשרות טילים נפצעו קשה עד בינוני...

2: מפקד צה"ל בתדרוך לחיילים: שתחזרו לשלום. מפקד חמאס בתדרוך למחבלים: שלא תעזו לחזור! אתם שאהידים...

3: כל המילים המפחידות מתחילות באות ח': ח'מאס, ח'יזבאללה, ח'יסון, ח'יסול, ח'ופש גדול עם ח'משה ילדים, ח'מותי...

4: אשתי אמרה לי דבר נכון: בת זוג, זה כמו החמאס – היא לא מכירה בעצמאות שלך, אוהבת לחפור, וכל הזמן גוררת אותך למבצעים...

5: אם נגיד – האשה תמיד צודקת, והבעל תמיד טועה. אז כשהבעל אומר לאשתו: "את צודקת" – הוא צודק או טועה...?

6: החתונה – זה היום היחיד בחיים, שלוקחים

קדושת הצדיק

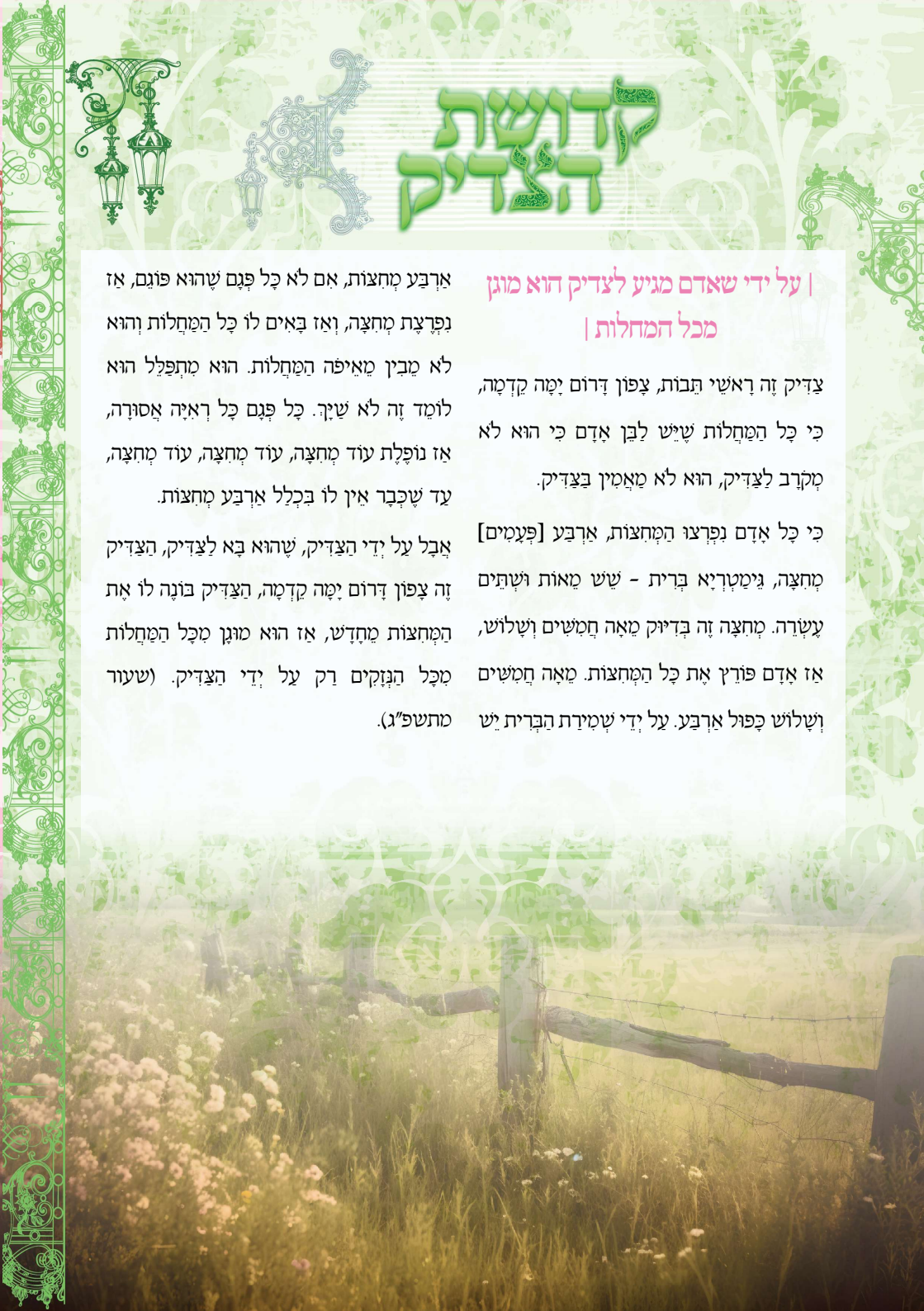
| על ידי שאדם מגיע לצדיק הוא מוגן
מכל המחלות |

ארבע מחצות, אם לא כל פגם שהוא פוגם, אז נפרצת מחצה, ואז באים לו כל המחלות והוא לא מבין מאיפה המחלות. הוא מתפלל הוא לומד זה לא שיהי. כל פגם כל ראיה אסורה, אז נופלת עוד מחצה, עוד מחצה, עוד מחצה, עד שכבר אין לו בכלל ארבע מחצות.

אבל על ידי הצדיק, שהוא בא לצדיק, הצדיק זה צפון דרום ימה קדמה, הצדיק בונה לו את המחצות מחדש, אז הוא מוגן מכל המחלות מכל הנזקים רק על ידי הצדיק. (שעור מתשפ"ג).

צדיק זה ראשי תבות, צפון דרום ימה קדמה, כי כל המחלות שיש לבן אדם כי הוא לא מקרב לצדיק, הוא לא מאמין בצדיק.

כי כל אדם נפרצו המחצות, ארבע [פעמים] מחצה, גימטריא ברית - שש מאות ושתים עשרה. מחצה זה בדיוק מאה חמשים ושלוש, אז אדם פורץ את כל המחצות. מאה חמשים ושלוש כפול ארבע. על ידי שמירת הברית יש

הינודים

| יסוד החינוך – איך שמביאים את הילד |

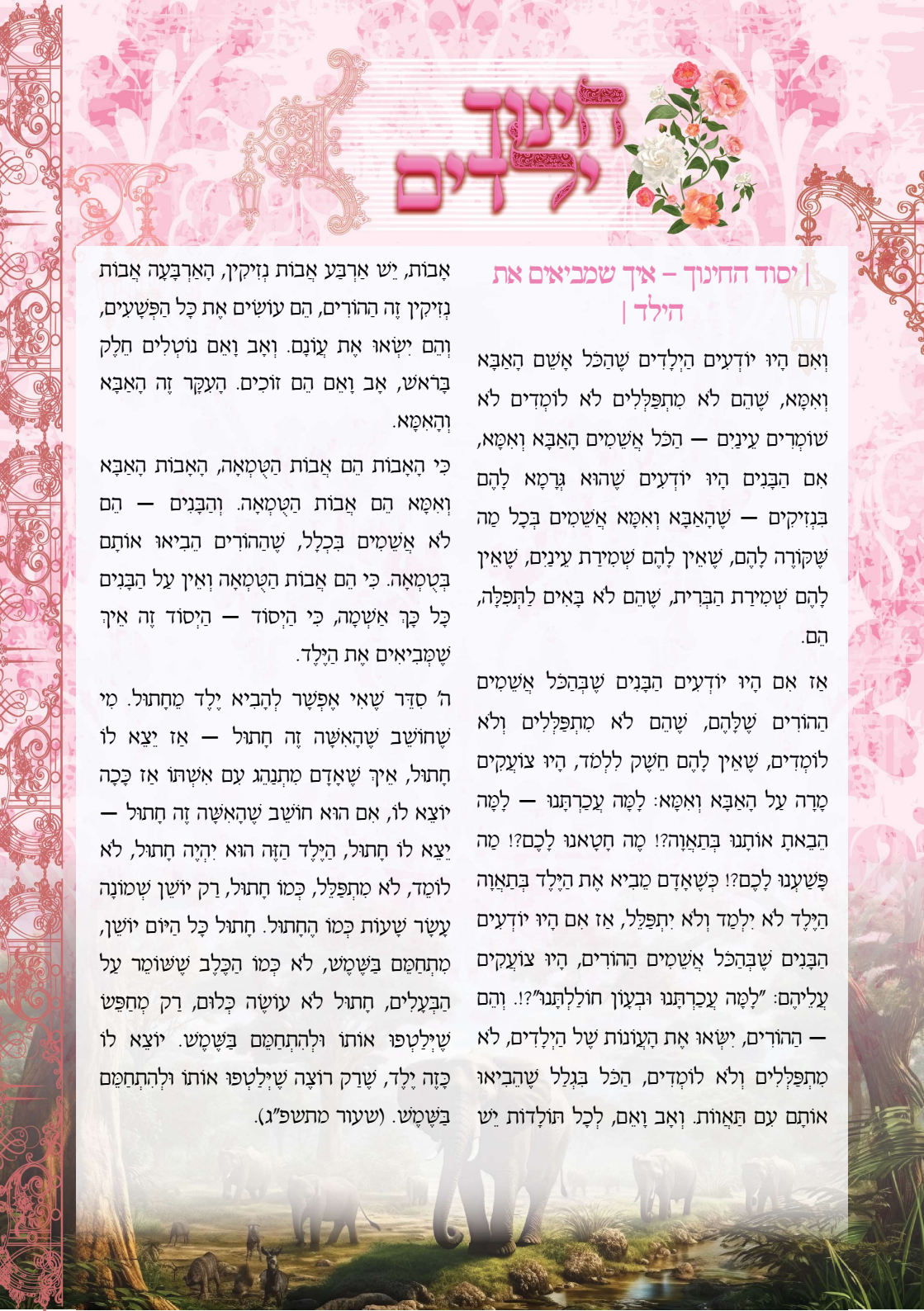
אבות, יש ארבע אבות נזיקין, הארבעה אבות נזיקין זה ההורים, הם עושים את כל הפשעים, והם ישאו את עונם. ואב ואם נוטלים חלק בראש, אב ואם הם זוכים. העקר זה האבא והאמא.

כי האבות הם אבות הטמאה, האבות האבא ואמא הם אבות הטמאה. והבנים – הם לא אשמים בכלל, שההורים הביאו אותם בטמאה. כי הם אבות הטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי היסוד – היסוד זה איך שמביאים את הילד.

ה' סדר שאי אפשר להביא ילד מחתול. מי שחושב שהאשה זה חתול – אז יצא לו חתול, איך שאדם מתנהג עם אשתו אז ככה יוצא לו, אם הוא חושב שהאשה זה חתול – יצא לו חתול, הילד הזה הוא יהיה חתול, לא לומד, לא מתפלל, כמו חתול, רק יושן שמונה עשר שעות כמו החתול. חתול כל היום יושן, מתחמם בשמש, לא כמו הכלב ששומר על הבעלים, חתול לא עושה כלום, רק מחפש שילטפו אותו ולהתחמם בשמש. יוצא לו כזה ילד, שרק רוצה שילטפו אותו ולהתחמם בשמש. (שעור מתשפ"ג).

ואם היו יודעים הילדים שהכל אשם האבא ואמא, שהם לא מתפללים לא לומדים לא שומרים עינים – הכל אשמים האבא ואמא, אם הבנים היו יודעים שהוא גרמא להם בגזיקים – שהאבא ואמא אשמים בכל מה שקורה להם, שאין להם שמירת עינים, שאין להם שמירת הברית, שהם לא באים לתפלה, הם.

אז אם היו יודעים הבנים שבהכל אשמים ההורים שלהם, שהם לא מתפללים ולא לומדים, שאין להם חשק ללמוד, היו צועקים מרה על האבא ואמא: למה עכרתנו – למה הבאת אותנו בתאוה? מה חטאנו לכם? מה פשענו לכם? כשאדם מביא את הילד בתאוה הילד לא ילמד ולא יתפלל, אז אם היו יודעים הבנים שבהכל אשמים ההורים, היו צועקים עליהם: "למה עכרתנו ובעון חוללתנו"? והם – ההורים, ישאו את העונות של הילדים, לא מתפללים ולא לומדים, הכל בגלל שהביאו אותם עם תאוות. ואב ואם, לכל תולדות יש

קדושת הבית

אחד צריך לדעת שכל אשה שהיא שומרת שבת היא הייתה באומן אז ודאי שיש לה רוח הקודש ודאי שיש לה יש לה ניצוץ מנבואה.

ופעם כל הנשים היו נביאות כל הנשים כל בית ראשון הם היו נביאות והם היו עפות באוויר, מציפורי היו עפות באוויר, והגברים היו צריכים ללכת ברגל והם היו עפות באוויר אז מי שמתחתן צריך לדעת שהוא נופל בפח מאוד גדול שהוא מתחתן עם נביאה פשוט הוא מתחתן עם נביאה והוא צריך להיות בטל ומבוטל לגמרי בטל ומבוטל לגמרי. (שעור מתשפ"ב).

| כל אשה ששומרת שבת והייתה באומן – היא נביאה |

פעם כל ילדה בגיל 3 הייתה נביאה, אדם מתחתן עם אשה אז הוא צריך לדעת שכל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה לאשה יש רוח הקודש, אדם התחתן הוא נפל בפח מה אני יכול לעשות אני מזהיר לא להתחתן אף אחד לא שומע בקולי.

לכל אשה יש רוח הקודש וכל אחד צריך לראות שלא להמעיט לה את הרוח הקודש לא להשפיל אותה ולא, אלא לתת לה לנהל את הבית לתת לה את הכל שמע בקולה, וכל

קדושת התורה

של מדים, כתוב שהבאר הלך לפניו לכאורה הכונה לפני יעקב והמן הלך לפניו, ה' הוריד לו מן מהשמיים כל רגע, אם אדם לומד תורה יש לו מן מהשמיים וקשת, הדבר הכי בטוח בעולם זה ללמוד תורה ובכל הדברים האחרים פושטים רגל, קשת כתב ומכתב והלוחות, וקברו של משה, זה הכי חשוב, כל אלו נבראו בבין השמשות. (שעור מתשפ"ב).

| הכי בטוח – זה ללמוד תורה |

בן אדם צריך לדעת שהגמרא זה רק סיפורים, עשרה דברים נבראו באר ומן, כי שאדם לומד תורה אז יש לו את הבאר של מדים כלומר בכל מים שהוא שותה מזמן בארה של מדים והוא מתרפא, יעקב אבינו היה לו את בארה של מדים, אדם בא לעולם בשביל בארה

קדושת המידות

| להנצל מחדין – ע"י שקמים מוקדם |

— שְׁכַל רִגְעַ שׁוֹפְטִים אֶת הַבֵּן אָדָם, כֹּל שְׁנֵיהַ שׁוֹפְטִים אוֹתוֹ מִחֻדָּשׁ, פֶּה אִיּוֹב פָּרַק ז', "וּתְפַקְדְנוּ לְבַקְרִים", פֶּסוּק י"ח, כִּי כֹל בֶּקֶר פּוֹקְדִים אֶת הָאָדָם מִחֻדָּשׁ, כֹּל בֶּקֶר כְּשֶׁנִּהְיָה כֹחַל בְּשָׁמִים — אִזּוּ פּוֹקְדִים עַל הַבֵּן אָדָם מֵהַ יְהִיָּה בְּאוֹתוֹ יוֹם, אִם הֵילֵד מִתְגַּרֵּשׁ, אִם הֵילֵד יְהִיָּה חוֹלָה, אִם הֵילֵד... "לְבַקְרִים תְּפַקְדְנוּ", שֶׁבְּבֶקֶר אָדָם צָרִיךְ לְקוֹם לְפָנֵי שְׁנֵיהַ פֶּס כֹחַל בְּשָׁמִים, שֶׁהַפֶּס הַכֹּחַל זֶה מְרָאָה עַל כֶּסֶף דִּין, וְאַחֲרֵי זֶה שׁוֹפְטִים אוֹתוֹ מִחֻדָּשׁ, כֹּל דָּקָה שׁוֹפְטִים אֶת הָאָדָם מִחֻדָּשׁ, כֹּל דָּקָה. (שְׁעוֹר מִתְשַׁפ"ג).

דָּבָר רֵאשׁוֹן צָרִיכִים לְקוֹם בְּאַרְבַּע בְּבֶקֶר, לְפָנֵי שְׁנֵיהַ כֹּחַל בְּשָׁמִים, אֶת הַתְּמִיד הִיּוּ שׁוֹפְטִים כְּשֶׁנִּהְיָה נִהְיָה כֹּחַל בְּשָׁמִים, וְלְפָנֵי [שְׁנֵיהַ כֹּחַל בְּשָׁמִים צָרִיכִים כְּבָר לְקוֹם]... כִּי אִזּוּ עוֹשִׂים אֶת הַגְּזֻרוֹת. אָדָם לֹא יוֹדֵעַ מֵהַ יְהִיָּה... מֵהַ יְהִיָּה... פֶּתָאם יֵלֵד גְּדָרִס, יֵלֵד נוֹפֵל, יֵלֵד מְקַבֵּל אִיזָה חֵם, הַכֹּל גּוֹזְרִים כְּשֶׁנִּהְיָה כֹּחַל. הַתְּכַלֵּת מְבִטֵּל אֶת הַכֹּחַל. כִּי הַכֹּחַל זֶה כֶּסֶף הַדִּין, אָדָם בָּא לְעוֹלָם, כֹּל יוֹם שׁוֹפְטִים אוֹתוֹ מִחֻדָּשׁ, כְּתוּב "לְרִגְעִים תִּבְחַנְנוּ" שֶׁבְּפָרֶךְ ז' בְּאִיּוֹב, "לְרִגְעִים תִּבְחַנְנוּ"

